

CROATIAN FRANCISCAN
HERALD

HRVATSKI FRANJEVAČKI
VJESNIK

Vol. 34. Issue 3. Prosinac | December 2019

U ovom broju:

Priča o ulici nadahnuća

A Tale of The Street of Hopes

Naša Povijest: Hrvatski Kalendar 1965

Our History: Croatian Calendar 1965

Razgovor: Student Ivana Meštrovića

Interview: John David Mooney

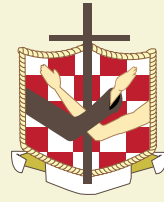
Mladifest Montreal 2019

Croatian Catholic Youth Gather in Montreal

■ Zlato, tamjan i smirna naših dana

The Gold, Frankincense, And Myrrh of Our Time

Dragi čitatelji!

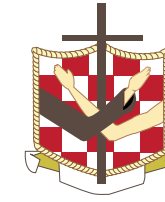
Vrijeme Adventa, Božića, kraja godine, vrijeme je i intenzivnijeg razmišljanja o životu, njegovu smislu. Razmišljamo kroz nekoliko tekstova o životu samom. Želimo s vama dijeliti ljubav prema pisanoj riječi, ljubav prema snazi Duha i ljubav prema smislu kojeg donosi Krist.

U “Interview Vjesnika” donosimo zanimljiv razgovor sa zanimljivom umjetnikom, John David Mooney je jedan do posljednjih živućih studenata Ivana Meštrovića sa sveučilišta Notre Dame. Ovaj zanimljivi čovjek dijeli s nama svoja sjećanja na velikog maestra.

Naše zajednice su mjesta gdje rastemo u vlastitom identitetu vjere i obitelji. Obaveza nam je na sadašnje i buduće generacije prenijeti dar vjere i vrijednosti koje su tisućljetne, a tisućljetne su jer su nadvremenske, jer vrijede.

Taj put zajedno dijelimo s Vama. I preko ovog Vjesnika želimo povrditi zajedništvo vrijednosti i vjere, kulture i tradicije, obitelji i župe. Identitet svakoj osobi daje i smisao sadašnjosti, identitet vjere daje svakoj osobi i smisao budućnosti.

Fr. Jozo Grbes, ofm
Kustod

Dear readers!

The time of Advent, Christmas, the end of the year, is a time of intense reflection on life and its meaning. We reflect through several texts about life itself. We like to share with you the love of the written word, love for the power of the Spirit, and the love of the meaning that only Christ brings.

In the “Interview of the Herald” we bring an interesting conversation with an interesting artist. John David Mooney is one of the last living students of Ivan Mestrovic from Notre Dame. This interesting man shares with us his memories of the great maestro.

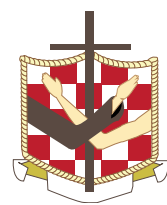
Our communities are the places where we grow in our own identities of faith and family. Our obligation is to pass down the gifts of faith and values to the current and future generations; these same values passed down to us over the centuries. This is so because faith and values are timeless and prove to be worth keeping.

We share this journey together with you. Through this publication, we want to engage in the communion of values and faith, culture and traditions, families and parishes. Identity gives each person the meaning of the present, the identity of faith gives each person a meaning of the future.

Fr. Jozo Grbes, ofm
Custos

■ Franjevačka zajednica

Duhovne vježbe braće Kustodije

Svake godine hrvatski franjevci Amerike i Kanade odvajaju vrijeme za duhovne vježbe. Vrijeme je to intenzivnijeg razmišljanja o franjevačkoj i vlastitoj duhovnosti. Svake godine gost predavač osvježava zajednicu svojim razmišljanjima, interpretacijom biblijskih i franjevačkih tekstova, te nudi savjete. U mjesecu rujnu 2019. (od 16. do 19.) voditelj duhovnih vježbi bio je fra Zdravko Dadić iz Zagreba, član franjevačke provincije Bosne Srebrene, gvardijan Franjevačkog samostana svetog Ilije u Zagrebu i župnik župe B. D. Marije Anđeoske u Sesevskoj Sopnici – Zagreb. Njegova razmišljanja o svećeništvu bila su bogata dimenzijom Duha i dubinom otajstva svećeničkog poziva. Svećenički poziv se može jedino živjeti pravilno, kaže on, ako se živi u Duhu Božjem. Sve ostalo je iluzija i laž. Samo onaj koji je spreman otvoriti se utjecajima Božjeg Duha u svom životu, bez obzira koliko to moglo boljeti, može pravilno biti svećenikom u kršćanskoj zajednici. Svećenik mora biti čovjek Duha - samo kao takav može imati opravdanje za svoje postojanje. Za fra Zdravka autentičan

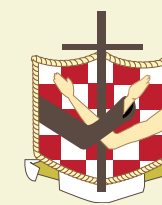
duhovni život ima svoju veličanstvenu dimenziju. Njegove teme tih dana bijahu: Duhovno sljepilo kao plod duhovne zatvorenosti/Vjera kao čin izbora/Naša slika Boga/Duhovni život kao iskustvo slobode/Duh Božji kao Božja prisutnost u svijetu i snaga i značenje molitve.

Do Boga ne možemo doći, kaže fra Zdravko, a da se ne susretnemo sa samim sobom i bespoštedno otkrijemo stvarnost vlastite duše. Duhovni život nije komoditet niti luksuz, on je nasušna potreba ako želimo odgovoriti na Božju prisutnost u ovoj stvarnosti i prepoznati njezine tragove u ovom zemaljskom svijetu.

■ Franciscan Community

Annual Franciscan Retreat 2019

Each year, the Croatian Franciscans of America and Canada take time for a Spiritual Renewal. It is a time of more intense reflection about Franciscan and personal spirituality. Each year, the guest lecturer rejuvenates the community with his reflections, his interpretation of biblical and Franciscan texts, and offers advice.

From September 16th to the 19th, 2019 the retreat master was Fr. Zdravko Dadić from Zagreb, a member of the Franciscan Province of Bosnia Srebrene, a guardian of the Franciscan monastery of St. Elijah in Zagreb and the pastor of the parish of Blessed Vigrin Mary of the Angels in Sesevska Sopnica - Zagreb. His reflections on the priesthood were rich in the dimension of the Spirit and the depth of the mystery of the priestly vocation. The priestly vocation can only be lived properly, he says, if one lives in the Spirit of God. Everything else is an illusion and a lie. Only one

who is willing to open himself to the influences of the Spirit of God in his life, no matter how much it may hurt, can properly be a priest in the Christian community. The priest must be a man of the Spirit - only as such can he have justification for his existence. For Fr Zdravko, the authentic spiritual life has a magnificent dimension. The themes in those days were: Spiritual blindness as the fruit of spiritual closure / Faith as an act of choice / Our image of God / Spiritual life as an experience of freedom / Spirit of God as God's presence in the world and the power and meaning of prayer.

We cannot reach God, says Fr. Zdravko, without encountering ourselves and unknowingly discovering the reality of our own soul. Spiritual life is not a comfort or a luxury, it is a pressing need if we are to respond to God's presence in this reality and to recognize its traces in this earthly world.

Chicago: Đakonsko ređenje fra Luke, fra Lovre i fra Stipe

Prijenos svete mise i cijelog obreda ređenja prenošen je uživo na Facebook stranici hrvatskih franjevac tako da su ga mogli pratiti mnogi, posebice rodbina i prijatelji u domovini. Na kraju svete mise nazočnima se obratio poseban gost ovog slavlja, Fra Michael Perry, Generalni minister Franjevačkog reda. Ovo je prvi put u skoro 95. godišnjoj povijesti Hrvatske franjevačke kustodije Sv. obitelji da je Generalni ministar bio na ređenju braće. Fra Michael je izrazio zahvalnost braći i radost da su braća zaređena za đakone i podsjetio da je naša karizma i služba brinuti se za siromašne, slabe, potrebne. Naš poziv je upravo tako slijediti Sv. Franju, naglasio je Generalni ministar. Fra Michael je prije 20 dana i posjetio franjevački samostan Hrvatskih franjevaca, Sv. Ante u Chicagu te ostao s braćom u razgovoru o stanju Reda i budućim događajima.

Večer je glazbeno učinio posebno lijepim zbor sastavljen od svih članova zborova triju hrvatskih župa u gradu Chicagu koji je vodio gospodin Joe Slomka. Ovoj divnoj večeri nazočio je lijepi broj puka Božjega, a među njima i predstavnica države Hrvatske, Generalna konzulica gospođa Sanja Laković. Nakon misnog slavlja nastavljeno je zajedništvo u župnoj dvorani.

Naša mlada braća: fra Luka Ćorić, fra Lovro Šimić i fra Stipe Rotim primila su Sveti red đakonata u srijedu, 4. prosinca 2019. u Hrvatskoj župi Srca Isusova u Chicagu. Sveti red je podijelio pomoćni biskup Chicaga Msgr. Joseph Perry. Zajedno s njima red đakonata primio je i fra Roberto Serrano, član franjevačke provincije Imena Isusova. U svečanom misnom slavlju uz kustosa fra Jozu Grbeša, sudjelovalo je 15 svećenika. Biskup Perry je u svojoj sadržajnoj propovijedi govorio o važnosti služenja koje je u samoj srži kršćanske poruke pozivajući se na primjer služenja i života Sv. Franje. Služenje u ljubavi tako postaje najbitniji dio poslanja kršćanina, a iznad svega đakona. “Onima kojima je dano puno, traži se od njih i veliko služenje. U vremenu loših vođa, vaša vjernost neka sjaji u srcu Crkve!”, naglasio je biskup Perry. Podsjetio je i na važnost zavjeta koja su braća već svečano obećala, a koja se uklapaju u ovu misiju Svetog reda đakonata, a uskoro i svećeništva.

Chicago: Deaconate ordination of three Franciscans

Our Young Brothers: Fra Luka Coric, Fra Lovro Šimić and Fra Stipe Rotim received the Holy Order of Deaconate on Wednesday, December 4, 2019 at Sacred Heart Croatian Parish in Chicago. They were ordained by Auxiliary Bishop of Chicago. Msgr. Joseph Perry. Fra Roberto Serrano, a member of the Holy Name Franciscan Province, was also ordained with them. 15 priests joined the solemn mass celebration with Custos, Fr. Jozo Grbes. In his sermon, Bishop Perry spoke about the importance of ministry, which is at the heart of the Christian message, referring to the example of the ministry and life of St. Francis. Service in love thus becomes the most essential part of the mission of Christians, and above all the ministry of a deacon. “Those who have been given much are required to do great service. In times of bad leaders, may your faithfulness shine in the heart of the Church”, Bishop Perry emphasized. He also recalled the importance of the vows already promised by these brothers, the vows that are so essential to those consecrated to Christ.

The entire ordination ceremony was broadcast live on the Cro Franciscans’ Facebook page, so that it could be followed by many, especially the relatives and friends of the ordained. At

the end of the Mass, the special guest of the celebration, Fr. Michael Perry, Minister General of the Franciscan Order, addressed the faithful. This is the first time in the nearly 95 years of existence of the Croatian Franciscan Custody of the Holy Family that the Minister General was present at an ordination of brothers. Fr. Michael expressed his gratitude to the brothers and his joy that the brothers were ordained deacons. He also reminded them of the charisma and service to take care of the poor, the weak and the needy;

their call is to follow St. Francis. Fr. Michael visited the Croatian Franciscan Friary in Chicago 20 days prior to this event.

The evening was made very special by beautiful singing of the choir which was composed by members from all three of Croatian parishes in Chicago. The choir was led by Mr. Joe Slomka. This lovely evening was attended by a good number of the faithful, and among them a representative of the Republic of Croatia, Consul General, Mrs. Sanja Lakovic. After the Mass, the celebration continued in the parish hall. Sacred Heart parish was truly a wonderful host to this fine celebration.

Zlato, tamjan i smirna naših dana

Pise: Stjepan Lice

Uono vrijeme tri su kralja, tri mudraca, Isusu donijeli svoje darove: zlato, tamjan i smirnu...

Otada su protekli vjekovi...

Zlato, tamjan i smirnu više nitko ne donosi na dar ljudima na rubu društva, na rubu svijeta, napose ne tek rođenoj njihovoj djeci...

Ni Isus ne čezne za takvim darovima...

Možda je pretjerano reći, ali bit će da i ne bi znao što bi s njima...

Isus čezne za ljudima... za darovima ljudi...

kao što je starica koja u riznicu ubacuje dva denara, sav svoj žitak...

kao što je rimski satnik koji je rekao: „Nisam dostojan... Samo reci riječ...”

kao što je Sirofeničanka koja mu je rekla kako se hrane psići ispod gospodareva stola...

kao što je deseti gubavac... onaj koji se vratio...

kao što je milosrdni Samaritanac...

kao što je carinik u dnu hrama... Isus čezne da vlastodršci i velikosvećenici uče od njih... da pođu njihovim putovima jer će ih oni, a ne putovi njihovih zasluga i umišljaja, dovesti do njega...

Isus čezne za ljudima... za darovima ljudi... koji strpljivo i s mirom podnose nevolje života... koji od njega primljen dar vedrine umnažaju u svojim životima... koji u drugima vide braću i sestre... i tako se odnose prema njima...

kojima je prihvatljivije slomiti se na putovima dobrote, nego odustati... koji u sredini svojih dana progledaju srcem i koje više nitko ne može omesti da žive poneseni njegovom riječi...

Kad oni svoje darove prinose pred njegove jaslje, njegovo je srce smireno. I cijelo.

Jer zna da evanđelje živi. I da se propovijeda siromasima, bogatstvu njegovog srca.

Pred jaslje možemo doći i praznih ruku.

Možemo doći i praznog srca. No dođemo li zatvorenog srca, ništa nećemo razumjeti.

Ništa nam se neće dogoditi.

Jer govor jaslja moguće je razumjeti samo otvorena srca.

The Gold, Frankincense, And Myrrh of Our Time

By: Stjepan Lice

At that time, three kings, three wise men, brought gifts to Jesus: gold, frankincense, and myrrh... Since that time, ages have passed...

Gold, incense, and myrrh are no longer offered as gifts to those who live on the edges of society, on the edge of the world, or even to their very own children...

Nor does Jesus long for such gifts... Perhaps it would be an exaggeration to say that He even might not know what to do with them... Jesus longs for men... for the gift of men... such as the old woman who gave two dinars into the treasury... her entire wealth...

such as the Roman Centurion who said: “I am not worthy... Say but the word”...

such as the woman who said to Him about the dogs that eat the scraps of their master’s table...

such as was the tenth leper... the one who returned...

such as the merciful Samaritan...

such as the tax collector in the Temple...

Jesus desires that those in power, and the High

Priests learn from them... that they travel their road since it is from them and their merits they will come to Him... Jesus longs for men... for the gift of men...

who patiently, and with peace, bear the misfortunes of life... who multiply the received gift of serenity in their lives... who see a brother or a sister in others... and respond to them as such... who find it more acceptable to be spent on the road of doing good, than to abstain... who in the midst of their days see with their heart, and who cannot be deterred by anyone from being inspired by His word...

When those who offer gifts to Him in His crèche, their heart is at peace... and whole... For He knows that they live the Gospel, and that it is preached to the poor—the riches of His heart. We can come before His crèche with empty hands. We can even come before it with an empty heart. But, if we come with an empty heart, we will fail to understand anything. Nothing will happen...

For one can only understand the message of the crèche with an open heart.

Prazan stolac i puno srce

Pise: Stjepan Lice

Svi koji su imali sreću upoznati Rossa, pamtili su ga kao blaga i srdačna čovjeka. Zbilja riječi kao što su vjernost, dobrota, uspravnost, šaljivost... u njegovoj osobnosti i životu imala je svoj puni značaj. U njegovu se društvu svatko osjećao dobrodošao. Prema svakome se trudio biti uslužan.

Obitelj i vjera u Krista ispunjavali su njegov život. Kroz sve svoje dane živio je posvećen obitelji, smjernom i predanom vjerom posvećen Bogu.

Njegova supruga Angela bila je preminula već prije mnogo godina. On je, pomalo sjetan ali vedar, nastavio ići kroz svoje dane, ne žaleći se, kamo li tražeći sažaljenje. Unatoč njezinom odlasku, nastavio je živjeti s njom. Bilo je lako uočljivo da sve, baš sve što mu se zbiva, i nadalje dijeli s njom. Da je njegovo srce ondje gdje je ona. I to cijelo.

Imao je potrebu za trenucima samotnosti koje je najradije, kad god su mu to vremenske prilike dopuštale, provodio sjedeći na jednostavnom plastičnom stolcu na trijemu svoje kuće u predgrađu velikoga američkog grada. Tko god ga je u prolazu uočio, lako je mogao zaključiti da on ondje nije sam. Da je itekako s nekim. To što toga nekoga – tu jedinu – nije bilo moguće vidjeti, još manje dotaknuti, ništa u tome nije mijenjalo, činilo manje dragocjenim.

Jednom je odlučio na Angelin grob staviti ploču s natpisom, kakvu su ondje gdje je on živio, nerijetko običavali stavljati:

Kad bi suze mogle izgraditi stubište,

A sjećanja stazu,

Hodao bih ravno do neba

I vrato te opet doma.

Kad bi suze mogle izgraditi stepenište, i sjećanja stazu, uspeo bih se do neba i ponovno te vratio kući...

No s pločom se nešto dogodilo, u nekom se trenutku polomila u tri dijela, možda mu zbog svoje težine ispala iz ruku... Bit će da ga o tome nitko nije odlučio išta pitati. I tako ju nije stavio na mjesto koje joj je namijenio. Ali nije ju mogao tek tako baciti. Polomljenu, oslonio ju je o zid svoje kuće, uz ulazna vrata, u neposrednoj blizini stolice na kojoj je običavao sjediti.

Bolovao je duže vrijeme. Bolest ga je uporno i sve više iscrpljivala, ali duh mu je ostao snažan. Kada je tome došlo vrijeme, pošao je uz stepenište... pošao stazom... kući koju ispunja zajedništvo.

Pred vratima njegove kuće ostao je njegov jednostavan stolac. Prazan. I polomljeni natpis.

Pjesma koja započinje stihovima ispisanima na ploči, završava stihovima:

Budući da nikad nećeš biti zaboravljena,

Danas obećajem -

Prazno mjesto u mom srcu

je gdje ćeš ti uvijek ostati.

Nikad te neću zaboraviti, obećavam ti danas – u praznom prostoru mog srca zauvijek ćeš ostati.

I tako prazan stolac i polomljena ploča tiho i pouzdano svjedoče da je ljubav ponovno s ljubavlju. U istom srcu.

An Empty Chair And A Full Heart

By: Stjepan Lice

Anyone who had the pleasure of meeting Ross fondly remembers him as a gentle and sincere man. Truly, the words of faithfulness, goodness, a kind sense of humor, all would describe him and his life. These were important traits for him. Everyone felt welcome in his presence and he would always go out of his way for people.

His family and his faith fulfilled his life. All his days he spent living in dedication to his family and in strong faith.

His wife Angela passed away many years ago. He was sad, but he continued his days, not in mourning or looking for pity. Despite that fact that his dear wife was no longer present physically, he carried her within him. It was obvious that everything that happened to him, he continued to share with her. His heart was always united with hers, completely.

He had the need for moments of quiet and reflection. He preferred to spend his time, when the weather permitted, sitting on a white chair on his front porch. If you would pass by, even though he was sitting

alone, you could sense he wasn't alone. He was definitely with someone. That someone, we could not see physically or touch, but that didn't change his experience or make it any less valuable.

He decided to have a headstone made, which would be placed on Angela's grave. The following words were written:

If Tears Could Build A Stairway,
And Memories A Lane,
I'd Walk Right Up To Heaven
And Bring You Home Again.

But, something happened to the headstone. It broke into 3 pieces, possibly because it was too heavy and it fell out of his hands. No one had the heart to ask him what happened. He didn't take it to the place he intended, to her grave. But, he also could not throw it out. It was broken and he leaned it on the wall along his front door entrance, close to the chair on his porch where he would frequently sit.

He was ill for many years. His illness would weaken him physically, but his spirit remained strong. When the time came, he walked up the stairway, on that path which fulfills unity.

On the front porch of his house remained the white chair, empty, and the broken headstone.

The same poem written on the headstone ends with the following words:

Since you'll never be forgotten,
I pledge to you today –
A hollowed place within my heart
is where you'll always stay.

The empty chair and the broken headstone quietly testify that love is reunited with love and in the same heart.

Priča o ulici Nadahnuća

Pise: Fra Antonio Musa

Postoje mjesta u našim životima koja se svojom važnošću ističu na mapama ljudskih duša. Postoje mjesta na koja se pođe kako bi se oči napojile mira, kako bi se udahnuo smisao, kako bi se čovjek nahranio iskrenošću. Postoje mjesta na kojima se srce nalazi doma. Važno je imati dom. Važno je biti ukorijenjen u stvarnosti veće od tebe samoga. Važno je imati u nešto i u nekoga gledati. Važno je pronaći ulice vlastite duše na kojima se crpi nadahnuće za sutra.

Postoje trenutci u kojima se u čovjeku susretu njegove želje, očekivanja drugih i Božji planovi. I dok su naše želje i očekivanja drugih gotovo redovito vrlo glasni i iskazivanju svojih argumenata, Božji je plan uvijek blag i nenametljiv, a u isto vrijeme tako jasan i nadahnjujući. Tek kada čovjek završava dionicu puta, osvrćući se natrag, on i drugi mogu ocijeniti što je u njegovome postojanju prevagnulo: on, drugi ili Gospodin.

Postoje noći kada izostane smisao. Život se tada pretvori u tešku slutnju, a jutro se čine neizdrživo daleka. Naši se strepnje tada čine zastrašujuće velike, a naši snovi tada izgube svoju bistrinu. Jedini put van iz te situacije je odustati od vlastitih želja, prihvatiti mogućnost da razočaram druge te čvrsto prionuti uz Božji plan. Postoje dani kada čovjek ište nadahnuća. Pomoć se uvijek pruža onome koji je traži! – kazati će jedan od meni dragih likova. Ili, kako je to Gospodin sažeo: Kucajte i otvorit će vam se! Kršćanin je čovjek koji ne priznaje poraz, jer vjeruje u

Gospodina koji znade i put iz zatvorenoga groba.

Postoji jedno mjesto u mojem životu koje na osobit način čuva sve te tajnovite stvarnosti ljudskih osjećaja na okupu. Postoji jedno mjesto na koje se često vraćam kako bi na njemu preispitao svoje dane. Ja nikad nisam ni pomišljao da ću na jednome takvome mjestu pronaći kutak mira kada trebam mir, razumijevanje kada trebam poticaj, snagu kada nadodju sumnje. Nikad nisam ni pomišljao da ću se vraćati na neko groblje kako bi tamo – ogoljen od svake potrebe za pretvaranjem – susreo sebe.

Postoji jedna ulica svima nama hrvatskim franjevcima u Sjevernoj Americi tako bliska i tako strana. Na spomen njezina imena bude se uspomene, isplivaju strahovi, skine se prašina sa dugo sakrivanih snivanja, rastu zahvalnosti i rađaju se pitanja. Na toj ulici, na kojoj počivaju zemni ostaci hrvatskih franjevaca, dušebrižnika Hrvata u Americi i Kanadi, ja sam doma. Postoji groblje Holy Sepulchre – Svetoga Groba, na 111. ulici, u predgrađima jugozapadno

od Chicaga, koje čuva kosti 48 hrvatskih franjevaca što svoje živote posvetiše skrbi o hrvatskim iseljenicima u Sjevernoj Americi. Ovi ljudi služili su i naslužili se diljem daleke tuđine kako bi oni koji su morali napuštati svoj dom u njima pronalazili djelić doma. Često se tako upitam kakvi su morali biti njihovi dani i jesu li se kroz njihove noći jutro nazirala? Što je prolazilo kroz glavu fra Ireneju Petričku ili fra Leonu Mediću kada su prije više od stotinu godina dolazili u ovaj daleki i strani svijet, putujući tjednima na nesigurnim brodovima, u vrijeme kada je i veliki i slavni Titanic posustajao pred snagom i surovošću prirode, ne znajući hoće li ikada više susresti one koje su ostavili iza sebe?

Postoje uzdisaji u kojima čovjek nauči biti zahvalan na daru da ne mora prolaziti kroz ono kroza što su drugi prošli. Postoje pogledi koji mijenjaju naše razumijevanje stvari te i mi učimo biti, vjerovati i ljubiti od onih najboljih među nama. Groblja su uistinu mjesta gdje se susreću svi osjećaji što su ih ikada ljudska srca osjećala. Na njima se susreće čovjek, oni oko njega i njihov Stvoritelj. Uvijek

kada se nađem na grobnome mjestu mojih fratara u meni kao da se budi svijest da i ovi naši dani imaju smisla. To mjesto je moja veza sa Trsom u koji sam ucijepljen u na koji sam, zajedno s onima čije kosti tu počivaju, ukorijenjen. Kada sam na njihovome grobu ja znamem u koga i u što mi je gledati.

I ovoga Božića uputiti ću se tako put 111. ulice. Uputiti ću se tamo gdje se, unatoč svojoj ljudskoj slabosti, nesnalaženju i neznanju, Božji plan slijedio. Na toj ulici nalazi se izvor nadahnuća za one koji sumnjaju u žrtvu, one koji se pitaju o ljubavi, one koji traže smisao. Tu na tome mjestu Bog je bivao i jest blizu svojem narodu. Tu na tome mjestu Nebo je toliko puta poljubilo zemlju. Tu na tome mjestu bivali smo svjedocima da žive uistinu samo oni koji su spremni do kraja darovati se za druge. Na koncu, nije li Božić upravo to? Naš zajednički hod i poklon Gospodinu koji sam u svojoj ljubavi hita da nas spasi, darujući se uvijek beskrajno za nas, u uboštvu betlehemske štalice, u Žrtvi Kalvarije i u snazi Uskrsne Pobjede.

A Tale of The Street of Hopes

Pise: Fra Antonio Musa

Translated by: TomDusko Condic

Because of their importance, places exist in our lives which are imprinted on the maps of our human souls. Places exist to which our eyes are drawn so as to flood our souls with Peace so that they might be imbued with meaning...so that one might be fed with sincerity. There are places where one's heart feels at home. It is important to have a home. It is important to belong. It is important that one is rooted in a reality that is greater than oneself. It is important to have something, or someone, to look up to. It is important to find the Street that is home to one's own soul, and wherein one draws hope for tommrow.

Moments exist wherein man encounters his desires, the expectations of others, and God's plan. And, while our desires and the expectations of others are almost always quite vocal and expressive of our arguments justifying them, God's plan, on the other hand, is always gentle and discreet, yet, at the same time, very clear and filled with hope. It is only when man completes a portion of life's-way, and ponders the past, he, and others can only then begin to assess what it was in his existence on Earth that tilted

the balance: he, himself, others, or the Lord. Nights exist when sense and meaning fail. Life, then, turns into a heavy sense of foreboding, and mornings seem unbearably distant. At such moments, our trepidations seem overwhelming, and, our dreams seem to lose their clarity. The only exit then is to abstain from our very desires, and to accept the possibility that I will disenchant others, and to firmly begin to cling to God's plan.

There are days when one seeks out illumination. Help always presents itself to those who seek it—as one of my favorite personages will tell me—or, as the good Lord reduced it to simplicity: „Knock and it shall be opened!“ A Christian is one who does not accept defeat, because he is one who believes in the Lord, and who is also one who knows the path-of- exit from the sealed tomb.

In a special way, there exists in my life a place that guards all those secret realities governing human feelings. A place exists to which I often return so that I might re-exam the days that I have lived. I never dreamed that I would find such a corner of Peace when I most need Peace, a place where I can find understanding when I need encouragement, the strength to overcome doubts. It never entered

my mind that I—stripped of every need to pretend—would turn to some graveyard so as to encounter my very own self.

A street exists for all of us Croatian Franciscans here in North America that is so dear to us, yet so foreign. At its very mention, remembrances come alive, fears float out of the depths, the dust of long-hidden dreams is lifted, gratitude germinates, and questions arise. I find myself at home on that street wherein the earthly remains of our Croaltian Franciscans, the shepherds of our Croatians in America and Canada, rest.

Holy Sepulchre Cemetary is found on 111th Street, in the Southwest suburbs of Chicago which guards the bones of 48 of our Croatian Franciscans—men who dedicated their lives to the care of our Croatian immigrants in North America. These men served, and gave service across distant lands so that those who were forced to leave their homes might find a little bit of their home. I often ponder what sort of days they had, and also, did they glimpse the morn through their sleep-filled nights? What passed through the mind of fra Irenej Petričak, or that of fra Leon Medić when they, more than a century ago, came to this distant and foreign land... when they traveled weeks on end in questionable ships...at a time when even the great and famous Titanic yielded to the strength and brutal force of Nature...not knowing if they will ever-again see those they left behind?

Moments exist when we sigh, and which teach us how to be grateful for the gift of having to experience that which others had to expereince. There are moments that change

our understanding of things, moments when we reflect on those who are the best among us, moments where we learn to be, to believe, to love. Cemetarys are truly places where we encounter all the sentiments and feelings that the human heart ever felt. It is in them that we encounter man, and those close to him, and to their Creator. Always, when I find myself in the burial place of my fellow friars, it is as though an awareness arises in me that tells me that our days on Earth are not without sense. That place of repose serves as my tie with the vine to which I am grafted, and, to whom I am rooted along with those whose bones rest in repose in that very place. When I am at their graves, I know in whom, and toward what, I am to look and aspire.

This Christmas, I will once again seekout 111th Street. I will set out to the place where, despite all of man's weaknesses, disorientation, and lack of knowledge, God's plan was followed. It is on that Street that one finds the source of hopes and dreams for those who doubt in Sacrifice, for those who quesntion Love, for those who seek Meaning. It is in that place where God dwells, and where He is close to his People. It is in that place where Heaven kissed the Earth countless times. It is in that place that we prove to be witnesses of those who reside there, and who were prepared to give their all for sake of others.

When all is said and done, isn't that what Christmas is all about? Isn't it our common journey and gift to the Lord who, in His Love, urgently desires to save us, of Him who endlessly gifts Himself to us in the prickly hay of Belehem's stall, in the Sacrifice of Calvary, and in the power of the victory of His Ressurrection?

HRVATSKI KALENDAR

ZA PROSTU GODINU

1965.

UREDIO

FR. VENDELIN VASILJ, O. F. M.

IZDALA UPRAVA:

HRVATSKOG KAT. GLASNIKA I DANICE

GODINA XXII.

Cijena \$2.00

Price \$2.00

SJEČANJ

1. I. 1527. na saboru u Cetinu Ferdinand I. Habsburški izabran za hrvatskog kralja.
4. I. 1578 umro u Rimu hrvatski sitnoslikar Juraj Klović (Clovio)
5. I. 1849 ban Jelačić na čelu hrvatske vojske ušao u Budim.
10. I. 1835. izlazi u Zagrebu prvi put "Danica" u kajkavštini.
13. I. 1882. umro u Trstu Juraj Dobrila, biskup porečko-puljski, preporoditelj istarskih Hrvata.
14. I. 1856. umro u Radgoni grof Janko Drašković, mecena hrv. preporoda.
16. I. 1391. umro u Vrani Ivan Paližna, znameniti hrvatski ban.
16. I. 1867. osnovano u Zagrebu Društvo Sv. Jeronima.
16. I. 1962. umro u South Bend, Ind., USA, hrvatski kipar Ivan Meštrović.
17. I. 1624. umro u Krapini grof Toma Edredi Bakač, hrvatski ban, junački branitelj hrvatskih granica i pravica.
17. I. 1900. umro u Steelton, Pa., Rev. Josip Dobroslav Božić, jedan od prvih hrvatskih svećenika pionira u Americi.
20. I. 1713. umro u Beču Pavao Vitezović-Ritter, hrvatski pisac i povjesničar.
22. I. 1483. tiskana u Veneciji prva hrvatska knjiga (misal).
22. I. 1798. umro u Vinkovcima Matija Antun Reljković, hrvatski satirički pjesnik.
22. I. 1822. rodio se u Posušju fra Grga Martić, pjesnik "Osvetnika". Umro u Kreševu 30. VII. 1905.

24. I. 1665. Petar Zrinski imenovan hrvatskim banom.

28. I. 1831. rodio se u Podgori Mihovil Pavlinović, preporoditelj dalmatinskih Hrvata. Umro 18. V. 1887.

29. I. 1573. buknuła sljačka buna Matije Gupca.

31. I. 1808. Napoleon ukida slavnu Dubrovačku Republiku.

VELJAČA

2. II. 1713. umro u Karlobagu Marko Mesić, svećenik, narodni borac za oslobodjenje Like od Turaka.
2. II. 1922. umro na Čitluku O. Fra Didak Buntić, prosvetitelj hercegovačkih Hrvata.
4. II. 1815. rodio se u Osijeku djakovački biskup Josip Juraj Strossmayer.
8. II. 1470. umro u Skoplju Isabeg Gazi Hranušić, osnivač grada Sarajeva.
8. II. 1945. komunisti spalili živih 15 franjevac samostana na Širokom Brijegu.
10. II. 1842. utemeljena u Zagrebu zaklada "Matica ilirska", koja se kasije pozvala "Matica Hrvatska".
10. II. 1919. umro u Zagrebu Ante Radić.
10. II. 1960. umro u Krašiću kardinal Dr. Alojzije Stepinac, zagrebački nadbiskup i hrvatski metropolita.
12. II. 1787. umro u Milanu glasoviti matematičar i filozof Rudjer Bošković, Isusovac.
13. II. 869. umro u Rimu sv. Ćiril, slavenski apostol i početnik glagolske službe Božje.
13. II. 1894. umro u Zagrebu Dr. Franjo Rački, hrvatski povjesničar.
15. II. 1573. mučenička smrt Matije Gupca u Zagrebu.
17. II. 1865. rodio se u Senju pjesnik Silvije Kranjčević. Umro u Sarajevu 29. X. 1908.

18. II. 1931. umoren u Zagrebu povjesničar Milan Šufflay.

27. II. 1397. krvavi sabor u Križevcima, na kojem pristaše kralja Sigismunda sasjekoše hrvatskog bana Stjepana Lackovića i njegove drugove.

28. II. 1896. umro u Zagrebu Dr. Ante Starčević, nazvan Otac Domovine.

OŽUJAK

3. III. 852. povelja kneza Trpimira, najstarija isprava hrvatske države.

4. III. 1862. osnovana u Zagrebu Akademija znanosti i umjetnosti.

9. III. 1862. počela u Beču djelovati Hrvatska dvorska kancelarija kao vrhovna vlada za Hrvatsku i Slavoniju.

11. III. 1537. poginuo pod Klisom hrvatski junak Petar Kružić.

12. III. 1689. Fra Luka Ibrišimović pobjedio Osmanlije na brdu Sokolcu, kod Požege.

16. III. 1890. papa Leon XIII pretvorio gostinjac Sv. Jeronima u Rimu u kolegij za višu naobrazbu svećenika iz hrvatskih krajeva.

17. III. 1914. umro u Zagrebu hrvatski književnik A. G. Matoš. Rodjen 13. VI. 1873 u Tovarniku, Srijem.

19. III. 1813. rodio se u Grabovici hrvatski pjesnik Petar Preradović. Umro 18. VII. 1872.

20. III. 1851. Omer paša Latas dao ubiti Ali pašu Rizvanbegovića, hercegovačkog vezira.

26. III. 1831. Husein beg Gradašćević, Zmaj od Bosne, potukao kod Tavnika osmanlijsku vojsku.

28. III. 1778. umro u Zagrebu kanonik Baltazar A. Krčelić, hrvatski povjesničar.

29. III. 1635. veliki požar u Zagrebu.

30. III. 1862. umro u Pokupskom župnik Pavao Stoos, pjesnik hrvatskoga preporoda.

TRAVANJ

2. IV. 1834. rodio se u Drinovcima mostarski biskup Fra Paško Bucojnić, nazvan "Hrvatski Leonida".

6. IV. 1667. veliki potres uništjuje Dubrovnik.

8. IV. 1905. umro u Djakovu veliki hrvatski macena biskup Josip Juraj Strossmayer.

9. IV. 1934. umro u Sarajevu pjesnik i orijetalist Safetbeg Bašagić.

10. IV. 1941. proglašena je Nezavisna Hrvatska Država.

14. IV. 1910. kralj Franjo Josip proglasio ustav za Bosnu i Hercegovinu.

20. IV. 1872. umro Ljudevit Gaj, vodja ilitrskoga pokreta.

23. IV. 1922. umro u Pragu Vlaho Bukovac, hrvatski slikar.

25. IV. 1848. ban Jelačić ukinuo kmetstvo u Hrvatskoj.

27. IV. 1565. umrla u Kotoru, bl. Hozana.

28. IV. 1819. rodio se u Gospiću general Josip Filipović, koji je 1878. zaposjeo Bosnu i Hercegovinu.

30. IV. 1671. pogubljeni u Bečkom Novom Mjestu Petar Zrinjski i Krsto Frankopan.

SVIBANJ

1. V. 1344. umro bosanski knez Mladen Šubić.

2. V. 1843. Ivan Kukuljević drži u hrvatskom saboru prvi govor na hrvatskom jeziku.

6. V. 1945. dan velike hrvatske tragedije.

7. V. 1882. dovršena obnova glasovite zavjetne

crkve u Mariji Bistrici.

13. V. 1904. umro u Zagrebu Eugen Kumičić, hrvatski romanopisac. Rodio se 11.1.1850. u Bereseču u Istri.

17. V. 1945. izrručena vlada Nezavisne Države Hrvatske.

18. V. 1711. rodio se u blizini Dubrovnika Rudjer Bošković.

20. V. 1859. umro ban Jelačić.

23. V. 1823. rodio se u Žitniku kod Gospića Ante Starčević.

25. V. 1851. umro u Zagrebu Stanko Vraz, ilirski preporodni pjesnik. Rodjen 30. VI. 1810. u Cerovcu, Štajerska.

27. V. 1358. Dubrovnik dolazi pod zaštitu hrvatskih vladara.

31. V. 1851. umro u Zagrebu pokretač naarodne glazve Vatroslav Lisinski. Rodio se 8. VII. 1819.

LIPANJ

3. VI. 1789. izašle u Zagrebu prve novine.

5. VI. 1832. potučen Husein beg Gradašćević, Zmaj od Bosne, vodja pobunjenik bosanskih muslimana protiv reforma Mahmuda II.

6. VI. 1621. rodio se u Vrbovcu grof Petar Zrinski.

10. VI. 1786. rodio se u Zagrebu pjesnik hrvatske himne Antun Mihanović.

11. VI. 1868. rodio se u Trebarjevu A. Radić, a 1871. brat Stjepan.

15. VI. 1573. umro u Preševu Antun Vrančić, ostrogonski nadbiskup, učenjak i diplomata. Rodjen 29. V. 1504. u Šibeniku.

16. VI. 1910. otvoren bosansko-hercegovački sabor u Sarajevu.

16. VI. 1873. uveden u Zagrebu prvi automobil

kao prometno sredstvo.

16. VI. 1846. imenovan prvim profesorom hrvatskog jezika i književnosti na zagrebačkoj akademiji V Babukić, rodjen u Požegi 6. VI. 1812.

20. VI. 1928. u beogradskom parlamentu poginuli P. Radić i Dj. Basariček, a teško ranjeni S. Radić, Pernar i Grandja.

21. VI. 1811. rodjen u Zagrebu Dimitrije Demetar, hrvatski dramatičar. Umro 24. VI. 1872.

22. VI. 1589. umro Ivan Lenković, vojskovođa i branitelj Hrvatske od Turaka.

24. VI. 1533. održan prvi zajednički sabor za Hrvatsku i Slavoniju.

27. VI. 1903. maknut iz Hrvatske omraženi ban grof Khuen-Hedervary.

30. VI. 1862. počeo djelovati u Zagrebu 'kraljevski stol sedmorice'.

SRPANJ

1. VII. 1806. počele u Zafru izlaziti hrvatske novine "Kralski Dalmatin".

8. VII. 1809. rodio se u Krapini hrvatski preporoditelj Ljudevit Gaj.

16. VII. 1911. umro u Zagrebu hrvatski rodoljubni pjesnik August Harambašić. Rodio se 14. VII. 1861. u Donjem Miholjcu.

16. VII. 1960. umro u Madridu sarajevski nadbiskup Ivan Sarić.

21. VII. 1456. franjevac sv. Ivan Kapistran i Sibirjanin Janko potukli Turke kod Beograda.

22. VII. 1914. Austro-Ugarska navjestila rat Srbiji. Početak prvoga svjetskog rata.

29. VII. 1878. austrijska vojska ušla u Bosnu pod gen. Filipovićem.

30. VII. 1934. umro hrvatski učenjak, arheolog

Don Franje Bulić. Rodjen 4. X. 1846.

30. VII. 1942. sveto umro u Padovi O. Leopold Bogdan Mandić, rodjen 12. V. 11866. u Herceg Novomu.

31. VII. 1347. bibrirski knezovi šubići dobili imanje Zrinj, po kojem se prozvaše Zrinjski.

KOLOVOZ

1. VIII. 1881. zemaljska vlada u Zagrebu preuzela upravu bivše Vojne Krajine.

1. VIII. 1889. umro Ivan pl. Kukuljević Sakcinski, otac hrvatske povijesti.

3. VIII. 1323. umro kao biskup u talijanskom gradu Lucari bivši zagrebački biskup bl. Augustin Kažotić.

3. VIII. 1881. rodio se na RIjeci plodni muzički skladatelj Ivan Zajc. Umro u Zagrebu 16. XII. 1917.

3. VIII. 1952. svečano blagoslovljen i otvoren u Chicago, Ill., prvi samostan hrvatskih franjevacu u USA.

4. VIII. 1890. umro u Zagrebu bivši hrvatski ban i pjesnik Ivan Mažuranić. Rodjen u Novom Vinodolu 11.X. 1811.

6. VIII. 1881. Josip Stadler imenovan nadbiskupom u Sarajevu.

6. VIII. 1889. umro u Pragu general J. Filipović, osvajač Bosne.

7. VIII. 1526. sultan Sulejman zauzeo tvrđavu Ilok.

8. VIII. 1928. umro u Zagrebu Stjepan Radić, učitelj i vodja hrvatskog seljaka.

9. VIII. 1776. Primorje i Rijeka pripojeni Hrvatskoj.

12. VIII. 1923. umro u Beču Dr. Vatroslav Jagić, veliki hrvatski učenjak na polju slavenskoga

jezikoslovlja.

18. VIII. 1450. rodio se u Splitu najstariji hrvatski umjetni pjesnik Marko Marulić.

20. VIII. 1889. rodio se u Sv. Roku u Lici književnik i političar Mile Budak.

21. VIII. 1631. umro u Olovu Fra Matija Divković, franjevac, najbolji stariji bosanski pisac.

22. VIII. 1888. grof Janko Drašković osnovao “narodnu čitaonicu” u Zagrebu.

28. VIII. 1532. hrvatski junak Nikola Jurišić suzbija Turke kod Kisega.

29. VIII. 1526. velika bitka na Mohačkom polju, u kojoj su pobijedili Turci.

RUJAN

4. IX. 1848. ban Jelačić prešao Dravu i proglasio ujedinjenje Medjumurja s Hrvatskom.

7. IX. 1619. mučen bl. Marko Križevčaniin u Košicama.

7. IX. 1694. umro u Dubrovniku Andrija Zmajević, barski nadbiskup, književnik i mecena.

8. IX. 1566. Nikola Šubić Zrinjski junački pada pod Sigetom.

9. IX. 1850. “Matica Ilirska” počinje raditi potpuno samostalno.

9. IX. 1493. na Krbavskom polju Turci porazili hrvatsku vojsku, gdje pade preko 10.000 boraca.

10. IX. 1904. osnovano u Sarajevu hrvatsko kulturno društvo “Napredak”.

17. IX. 1859. rodio se u Senju književnik Vjenceslav Novak. Umro u Zagrebu 20.IX 1905.

23. IX. 1526. na saboru u Križevcima knez Krsto Frankopan izabran za “regenta i protektora” Hrvatske.

24. IX. 1868. hrvatski sabor primio nagodbu s

Madjarskom.

27. IX. 1527. poginuo pod Varaždinom knez Krsto Frankopan.

30. IX. 1775. rodio se veliki hrvatski dobrotvor, senjski biskup Mirko Ožegović.

LISTOPAD

1.X. 1882. posvećena djakovačka katedrala, koju je započeo g. 1866. biskup Strossmayer.

4. X. 1749. umro barun Franjo Trenk, vodja “Trenkovih pandura” u ratovima u Njemačkoj.

8. X. 1871. započeo ustanak Eugena Kvaternika u Rakovici.

9. X. 1076. okrunjen za hrvatskog kralja na Solinskom polju Dmitar Zvonimir.

11. X. 1579. umro u Carigradu Mahmetpaša Sokolović, Hercegovac, najveći turski vojskovođa i državnik.

11.X. 1871. Eugen Kvaternik, hrvatski rodoljub, pao u narodnom ustanku za slobodu Hrvatske kod Rakovice u Hrvatskoj, izdajom Srbina.

11. X. 1946. komunistički režim osudio zagrebačkog nadbiskupa Alojzija Stepinca na 16 godina tamnice radi obrane vjere i slobode hrvatskog naroda.

12. X. 1921. svećenik Dragutin Jesih osnovao u Gary, Ind., s drugim rodoljubima Hrvatsku Katoličku Zajednicu.

16. X. 1895. hrvatski sveučilištarci spalili mađarsku zastavu u Zagrebu.

19. X. 1874. otvoreno u Zagrebu hrvatsko sveučilište.

22. X. 1910. umro u Sinju dr. fra Ivan Marković, ugledni historičar Istočne crkve.

23. X. 1847. hrvatski sabor uveo u sve škole i

urede hrvatski jezik mjesto latinskoga.

25. X. 1478. sveto umrla u Rimu bosanska kraljica Katarina.

26. X. 1854. rodio se u Gredicama Ksaver Sandor Djalski, hrvatski romanopisac.

29. X. 1918. hrvatski sabor raskida veze s Austro-Ugarskom i proglašuje slobodnu i nezavisnu državu Hrvatsku.

STUDENI

1 XI. 1924. sveto umro u Zagrebu zagrebački biskup Dr. Josip Lang.

2. XI. 1582. utemeljili Pavlini prvu hrvatsku gimnaziju u Lepoglavi.

6. XI. 1879. otvoreno u Zagrebu groblje “Mirogoj”.

8. XI. 1868. proglašena hrvatsko-ugarska nagodba.

9. XI. 1508. umro u Veneciji bl. Gracija iz Kotora.

9. XI. 1884. otvorena u Zagrebu Strossmayerova galerija slika.

12. XI. 1703. umro u Gracu zadnji potomak slavne hrvatske porodice Zrinski.

14. XI. 1391. mučen u Jerusalemu bl. Nikola Tavelić.

14. XI. 1838. rodio se u Zagrebu pjesnik i romanopisac August Šenoa. Umro 13 XII. 1881.

16. XI. 1242. kralj Bela IV. izdao “zlatnu bulu”, kojom se Zagreb proglašuje “slobodnim kraljevskim” gradom.

18. XI. 1664. vepar usmratio u Kuršanečkom lugu bana Nikolu Zrinjskoga.

21. XI. 1862. dvorski knacelar Ivan Mažuranić izdaje naredbu, da se “ilirski jezik” ima zvati hrvatski jezik.

PROSINAC

1. XII. 1563. umro u Veneciji hrvatski slikar Andrija Medulić, rodom iz Zadra.
6. XII. 1586. hrvatski ban Toma Erdedi potukao Osmanlije na ušću Glogonice uz Čazmu.
8. XII. 1638. umro najslavniji dubrovački pjesnik Ivan Gundulić. Rodjen 8. I. 1589.
8. XII. 1910. umro u Mostaru biskup fra Paško Bucojnić.
10. XII. 1765. umro u Sinju fra Jeronim Filipović, pisac i narodni prosvjetitelj.
11. XII. 1852. zagrebačka biskupija podignuta na čast nadbiskupije.
14. XII. 1923. umro u Zagrebu Dr. Antun Mahnić, krčki biskup, začetnik hrvatskog katoličkog pokreta u Hrvatskoj.
16. XII. 1760. umro u Zaostrogu narodni pjesnik Fra Andrija Kačić Miošić. Rodjen 1704.
16. XII. 1866. otkriven u Zagrebu spomenik banu Jelačiću.
23. XII. 1877. održana u Zagrebu na sveučilištu prva promocija na čast doktora.
28. XII. 1959. umro u Madridu Poglavnik NDH Dr. Ante Pavelić.
31. XII. 1851. Franjo Josip uvodi t. zv. Bachov apsolutizam, koji traje deset godina.

THE MOST EPIC WEEKEND OF 2020

MLADIFEST CHICAGO 2020

*Paul J. Kim, Fr. Joe Grbeš, Nova Eva,
Opera Christi and much more!*

in THE WINDY CITY OF CHICAGO

JUNE 5-7, 2020

Croatian Catholic Youth Chicago
& St. Jerome Croatian Parish,
in coordination with
Croatian Franciscan Custody,
Sacred Heart Croatian Parish,
and Blessed Alojzije Stepinac
Croatian Catholic Mission
invite you to

MLADIFEST CHICAGO 2020

■ INTERVIEW

Umjetnik John David Mooney

Student Ivan Meštrovića

John David Mooney međunarodno je priznat kipar i umjetnik čije javne skulpture se nalaze širom svijeta. Poznat po ambicioznim komadima velikih razmjera, Mooneyev rad transformirao je ikone javnih zgrada, osvijetlio velike gradove i redizajnirao javne prostore. Kao umjetnik također je učinio svjetlo svojim prepoznatljivim djelom, koristeći nekonvencionalne izvore svjetla kao skulpturalne elemente. U svojoj akademskoj karijeri Mooney je imao priliku predavati na brojnim institucijama u Sjedinjenim

državama i Europi. U Europi je predavao na institucijama kao što je fakultet za umjetnost i dizajn u Dublinu, škola umjetnosti u Glasgowu, Royal College of Art u Londonu, itd. Mooneyev rad nalazi se u brojnim privatnim i javnim zbirkama, uključujući Muzej moderne umjetnosti u New Yorku, središnja i najvažnija galerija u Chicagu te u velikim muzejima u Europi. On je jedan pod posljednjih Meštrovićevih studenata. S njim smo razgovarati prije svega o kiparu Ivanu Meštroviću.

Gospodine Mooney, vi ste umjetnik od ranog djetinjstva?

Da, rođen sam u sveučilišnom gradu. Imao sam veliku sreću jer sam u osnovnoj školi imao časnu sestru koja je upravo dobila drugi magisterij slikarstva na Sveučilištu Illinois u mom rodnom gradu Champaign. Od vrlo rane dobi, već u trećem razredu bila mi je ona draga učiteljica umjetnosti. Ona me upoznala s velikom umjetnosti. Natjerala me da slikam. Tako sam prvo naslikao stolicu, tepih, itd. Nastavio sam

to raditi godinama koje dolaze. Kad je došlo vrijeme za odlazak na fakultet, razmišljao sam nastaviti školovanje u mom Champaign na sveučilištu. Profesori su me molili da dođem, ali ja sam tada imao srednjoškolskog učitelja (opet nekoga tko mi je pokazao put) koji je rekao ne. "Ne, nikako. Ti moraš ići na Sveučilište Notre Dame." Na moje pitanje zašto, rekao je zbog Ivana Meštrovića. Da moram studirati pod Meštrovićem. I tako me brat odveo u South Bend. U to vrijeme Meštrović je stvarao velika djela na cijelom kampusu i tu sam se već zaljubio u to mjesto. Prigoda da budem tamo i studiram s maestrom bila je zaista privilegija. Došao sam u jesen, u rujnu 1959. Mnogi ljudi koje sam poznao koji su bili povezani s tadašnjim sveučilištem Notre Dame uvijek su govorili: O to je mjesto gdje je Meštrović. Njegovo ime je bilo sinonim za sveučilište. To je bio identitet. Sve škole imaju neki identitet. U to vrijeme išlo studirati s grupom ljudi pod nekim umjetnikom. Tako da nisam mislio da je neobično da ću biti u Notre Dame da studiram kod Meštrovića.

Zašto je svećenik Theodore Hesburgh, tadašnji predsjednik Sveučilišta doveo Meštrovića iz Sirakuze u Notre Dame 1955.?

Meštrović nije bio sretan u Syracuse. Otišao je tamo nakon samostalne izložbe u Metropolitanu, u New Yorku. U to je vrijeme Syracuse bila glavna kiparska škola. To je važno. Jer važno je znati da tada nigdje u zemlji nije bilo studija skulpture. Naime, na američkim sveučilištima jednostavno nisu 50-ih godina predavali skulpturu. Ono što se dogodilo jest da su nakon rata mnogi njemački prognanici

Meštrović je šutio, a djela su govorila! Dobro je uvijek nadvremensko!

došli u ovu zemlju i to na različita sveučilišta. I tada se počelo događati. Srednji zapad bio je središte umjetničkih studija slikarstva i grafike. Sveučilište Illinois i Sveučilište Iowa bile su dvije najjače škole. Zatim arhitektura ovdje u Chicagu. Tako da je sva ta umjetnost izlazila s Srednjeg

zapada i onda išla na zapadnu i istočnu obalu Amerike.

Dakle, dovesti Meštrovića u Notre Dame bila je velika stvar. Sveučilište Notre Dame tada uopće nije bilo poznato?

Apsolutno točno. Prvo je došao Meštrović, a kasnije se dogodila mađarska dijaspora koja je opet dovela mnoge intelektualce ovu zemlju, a mnogi su došli u Notre Dame. Tada se počelo je stvarati profesorski kadar koji je bio globalan, međunarodni. Tako se stvarno otvorilo sveučilište. Da, ta dva događaja. Meštrović je prvi došao i donio slavu Notre Dame. Bio je na naslovnici časopisa Time sa Fr. Hesburgh. Dakle, to je privuklo nacionalnu pozornost. Meštrovićevim dolaskom dogodio se dakle početak studija skulpture na Notre Dame koji je privukao puno studenata.

Josip Turkalj bio je jedan od njih?

O da. Bio je Meštrovićev pravi čovjek. Maestro mu nije trebao govoriti što da radi, dobro ga je poznao. Turkalj ima svoju veliku skulpturu u Notre Dame,

ogromnog Mojsija ispred knjižnice.

Što ste najviše naučili od Meštrovića?

Ono što sam od Meštrovića jako naučio je upornost. Nikada ne odustati, niakda ne stati! Radiš svaki dan, svaki dan! Gospođa Meštrović bi dovezla maestra do Sveučilišta, živjeli su nedaleko, nekoliko ulica. Ali on nikada nije vozio. Uvijek bi ona rekla da maestro ne može voziti jer njegov um razmišlja o umjetnosti, stalno je negdje, a kad bi vozio prošao bi kroz crvena svjetla, jer je stalno razmišljao o umjetnosti.

Kakav je bio njegov utjecaj na vas?

To je definitivno bila njegova radna etika, ali također sam naučio od njega važnosti razmjera u umjetnosti. Posebno mauzoleje koje je on dizajnirao. Ti su mauzoleji bili čudesni u činjenici da su osjetljivi na mjesto na kojem su smješteni bilo da se nalaze na poluotoku okruženom morem ili na kopnu. Međutim, učinio je da se uklapaju u krajolik. On je to tako dobro integrirao u krajolik. Kad sam bio pozvan da zastupam

Spiral Galaxy by John Mooney

Sjedinjene Države na izložbi pod nazivom “Amerika sada”, pokušao sam postići razmjere kao što je to činio Meštrović. Radio sam s Buckyjem Fullerom na geodetskoj kupoli, pa sam stvorio komad dugačak četvrt milje, četiri nogometna igrališta . Nekako sam je zamislio kao kupolu Meštrovićeva mauzolej i pristup njemu. Nekako sam se prema tome i odnosio. Meštrović je razumio razmjere tako dobro, ali nisam siguran da to Notre Dame danas razumije.

Vaš dojam o njemu koji je još nekako živ u vama?

Bio je jedan od dva sjajna učitelja koji nisu pričali. Bili

su sjajni učitelji umjetnosti jer nisu puno govorili. Ili uopće nisu govorili. Nisu se govorno izražavali jer nije bilo potrebe za riječima. Zašto stavljati riječi u vizualne pojave je želite da vaš učenik shvati što vi mislite. Dakle, možete pogledati skulpturu i vidjeti što prolazi kroz pamet ovog čovjeka. Drugi je bio Konstantin Milonadis. Gledali bi vaš rad i okrenuli ga, a možda i dodirnuli neki ugao i pogledali ga. Na vama je bilo da otkrijete o čemu se radi, Vraćate mu se ponovno i ponovno, pogledate ga iznova... To je apsolutno najbolji način. Sjećam se kad sam pohađao tečaj filozofije na Notre dame i svi su me znali kao

RAZGOVOR | INTERVIEW John David Mooney

Meštrovićeva studenta. Rekli su, pa znate smi smo molili maestra da dođe predavati ili razgovarati ili što god on želi, ali nije se odazivao. Rekao sam im da nema potrebe. Neka samo pogledaju oko sebe i eto im predavanja.

Znači njegova djela govorila su za sebe? Njegova Pieta jedan od najgenijalnijih djela?

Apsolutno. To je najbolji govor. Pieta koja se nalazi u Bazilici Srca Isusova u Notre Dame je savršena. Još uvijek posjećujem baziliku kako bih posjetio Meštrovića. Apsolutno je zapanjujuća. Nešto naučim svaki put kad ju pogledam jer znate on je morao izraditi neke svoje proporcije tijela koje nisu anatomske točne, ali je anatomija tu da biste vidjeli određene elemente odakle gledate. Te noge su možda prevelike, ruke su prevelike, ali ono što je uspio izvući iz tog carrara mramora je ležernost smrti. Mramorno mrtvo tijelo, ali tijelo nade. Vidite kako to tijelo drže Marija i Josip, pa se divite. Na neki

način danas bi ga mogli čak i nazvati apstraktnim zbog preuveličavanja različitih proporcija. Međutim prvi put kad sam vidio Pietà, nekako mi je za oko zapeo nos u svim figurama. Mislio sam da je to zaista apstraktno i kasnije sam to mogao vidjeti i u ostalim Meštrovićevim djelima. Ali kad sam bio u Splitu, u njegovom domu koji je sada Muzej, susreo sam nekoliko mladih, lijepih hrvatskih djevojaka koje su također razgledale muzej. I ostao sam zadivljen! Pogledao sam ih i rekao: “Bože moj, pa to je slika koju je on stvarao. Apsolutno je savršeno oživio svoj narod. Do savršenstva. Divno!

Drugo djelo u bazilici je njegov "Izgubljeni sin". Zašto je radio baš to djelo?

Pieta je u istočnoj apsidi crkve, a “Izgubljeni sin” nalazi se na istoj osi ali na zapadnoj strani crkve. Dakle, glavni oltar uravnotežen je tim Meštrovićevim djelima. Izgubljeni sin nije polirani mramor, nije rafiniran. Dok ga dotičete osjećate Meštrovićev palac, njegov rad, jer je ovaj komad prvo radio u glini, pa u plastici, tek na kraju u

lijevanoj bronci. Dogodilo se u vrlo tužnom trenutku. Bio sam tamo tada je u to tužno vrijeme saznao za smrt svog sina koji je tragično umro. Meštrović je kroz ovu skulpturu stvarao svoj mir. U svom srcu on je vratio, oživio svog sina.

Je li to bilo njegov posljednje djelo?

To je posljednje djelo koje je napravio. To je njegov čin oproštenja. Srce mu je bilo slomljeno. Mislim da mu je slomljeno srce uzrokovalo moždani udar, jer je prethodno imao mali moždani udar, ali se oporavio. Ako je moje sjećanje ispravno: nekoliko mjeseci prije nego što je doživio ovaj konačni moždani udar, završio je u bolnici, ali se vratio na posao. Ovo je dakle bio posljednji Meštrovićev rad.

Sjećate se dana kad je umro?

Bilo je to u siječnju 1962. Nikad neću zaboraviti taj dan. Bio sam u studiju za crtanje, a koji je bio odmah do Meštrovićeva studija. Bilo je jutro. Subota.

Bio sam tamo i svi smo bili skršeni. Bilo je jako tužno. Umro je nešto kasnije u bolnici. Sjećam se svete mise za njega. Svi profesori bili su poslužitelji u Crkvi Presvetog Srca koja je danas Bazilika Presvetog Srca. Bilo je puna, apsolutno prepuna. Prva dva reda bili su svi biskupi. Bilo je tako dirljivo. Sjećam se da su svi biskupi došli na kraju mise i rukovali se s gospođom Meštrović. U mom sjećanju to je doista bio nevjerovatan prizor. Naime, činjenica da je za stranog umjetnika došla cijela hijerarhija Crkve, tada je bila velika stvar! Nisu posjedovali njegove skulpture, možda bi neki željeli da jesu, ali oni su znali da je taj čovjek

častio Boga i da je zahvaljujući svojoj umjetnosti mogao učiniti da drugi ljudi upoznaju i zavole Boga. Zato su bili tamo. Ne zato što je bio u zatvoru, ne zato što je bio politički disident, itd., niti jedan od tih razloga! Bilo je to priznanje umjetniku našeg vremena. U naše vrijeme to je neobično jer crkva je bila odvojena od umjetnosti. Znam da je Meštrović bio tajno sahranjen. Komunisti nisu htjeli bilo kakvo iskazivanje domoljublja. Pretpostavljam da je to sudbina mnogih umjetnika. Kolikim umjetnicima za koje znate su čak i ukradena tijela? To je

nevjerojatno. Bio je umjetnik. Njihova sudbina je posebna.

Njegova je duhovnost bila vrlo prisutna u njegovim radovima. Kako to objašnjavate?

Tražite oslonac za svoju duhovnost na različite načine, a njegov oslonac je bilo prijateljstvo s franjevačkim svećenicima. To je učinilo njegovu duhovnost dubljom. Morate imati snagu, izvor, stijenu, morate imati nekoga tko je usidren i jak, tko ima jaku duhovnost. Svaki od nas ima takve ljude. Zna da je Meštrović godinama uistinu bio "seksi umjetnik". Mislim da su mnogi njegovi raniji radovi uglavnom bili vrlo zavodljivi ženski likovi. Ali tada je uslijedila prekretnica vjerojatno u kasnim 30-im i 40-im godinama, jer je počeo slikati novi život.

To je vidljivo na crtežu Stigmata koji imamo u Hrvatskom etničkom institutu?

O da! Kad sam vidio taj Meštrovićev crtež koji vi imate (stigmata sv. Franje), vidio sam jedan od najljepših crteža koje sam ikada vidio.

Oduvijek sam mislio da su Meštrovićevi crteži moćni, crtao je uglavnom na smeđem papiru, ali kad sam vidio taj crtež, dugačak 11 stopa, koji zauzima cijeli prostor, ostao sam zapanjen. Pomislih, Moj Bože, ovo je majstorski komad! Sveti Franjo koji prima stigme i Krist razapeti koga drže nebeski stanovnici, svi anđeli. To je njegov najbolji crtež ikad. Nacrtao je u Rimu vjerojatno za franjevačku crkvu ili kuriju u Rimu ili za svog prijatelja koji mu je u spasio život.

Otkrili smo taj rad gotovo slučajno, ili možda nema slučajnosti?

Nema slučajnosti. Ne, nema slučajnosti i vrijeme je savršeno. Hoću reći vrijeme je takvo da mislim da smo u razdoblju kada zaista više razumijemo i volimo njegov rad. Njegovi crteži se moraju vidjeti jer su crteži tako dobri. Bili smo tako počašćeni i zahvalni na vašoj velikodušnosti da ste omogućili da ovaj crtež i ostale vaše skulpture Meštrovića pokažemo prigodom hrvatskog nacionalnog dan u mojoj galeriji. Dobili smo tako dobre komentare mnogih posjetitelja, a mnogi su došli iz South Benda,

a neki koji su ga poznavali podijelili su sjećanja o njemu.

Što vam još snažno ostaje u sjećanju na Meštrovića?

Sjećam se nekih čudnih ljudi koji su posjećivali Meštrovića. Bili su vrlo visoki, svi u crnim dugim odijelima, crnim kravatima. Tijekom godinu i pol dok sam bio tamo, sjećam se barem tri posjeta. Oni su navodno, kako sam čuo, bili Titovi glasnici, agenti, koji su tražili od Meštrovića da se vrati. Obećano mu je da će mu vratiti sve, da će ga svi priznati i počastiti. Ali Meštrović je to odbio.

Znate li zašto je odbio?

Jer ništa se nije promijenilo. Uopće ništa. Bila je to ista komunistička zemlja.

Meštrović je bio vrlo blizak nadbiskupu Stepincu. Kad ste prvi put čuli za ime Stepinac?

Kad sam bio u osnovnoj školi. Mi kao djeca u školi smo svaki dan molili za njega i za nadbiskupa Wyszinskog. Molili smo se za njihovu slobodu svako jutro. Da svako jutro

nakon jutarnje mise. Također smo svaki dan molili za obraćenje Rusije.

Nakon što je Meštrović umro, kamo ste otišli?

Nakon završetka škole vratio sam se u Notre Dame gdje sam predavao. Onda sam radio u Italiji. Imao sam studio u Firenci i Rimu. Tamo sam predavao. Proveo sam neko vrijeme u Londonu. Predavao sam na Royal Collegeu u Londonu itd.

Imali ste neka iskustva i u Vatikanu?

Moj prvi kontakt s Vatikanom bio je za vrijeme Drugog vatikanskog sabora. Imao sam pristup kao novinar i umjetnik. Bio sam na posljednjim sjednicama II. Vatikana, četvrte godine, 1965. To je bilo najbolje školovanje koje sam ikad imao u životu. Bilo je fantastično. Bila je to nevjerojatna, prava poslastica. Volio sam svaku minutu tog vremena. Svako poslijepodne odlazio bih u auditorij na Via Conciliazione i slušao rasprave o tome što se toga dana dogodilo. Onda sam imao sreću da me Sveti Otac pozvao na svoje božićno primanje. I tamo

je papa Pavao VI došao i do mene. Pružio mi ruku i prisjetio se dana gdje smo bili zajedno. Naime, on je bio pozvan tada kao kardinal Montini održati predavanje na Notre Dame. Bilo je to 1960. godine. I predsjednik Eisenhower je imao jedno takvo predavanje tih godina. Tada sam bio u njegovu društvu. I sada na ovom primanju ugodno smo razgovarali o tim iskustvima. Onda je rekao, uzevši me za ruku: "Što Sveti Otac može učiniti za Vas?" Rekao sam mu: "Blagoslovi moje ruke kako bih mogao činiti Gospodinovo djelo." To sam jedino tražio.

Koliko važnu ulogu igra duhovnost u vašem životu?

Veliku. Pokušavam meditirati i moliti svaki dan. Svaki dan pokušavam moliti skraćenu verziju rimskog brevijara. Naravno, na engleskom, ne na latinskom, haha.

Kad ste prvi put posjetili Hrvatsku?

Bilo je to 1979. Bio sam u Dalmaciji, u Splitu, ali nisam nažalost išao do mjesta gdje je Meštrović pokopan. A

posljednji put je bilo davno, odmah nakon rata. Dubrovnik je pokušavao ponovno zaživjeti. Planirali su organizirati međunarodni umjetnički festival, Bijenale, i pozvali su me da sudjelujem na njemu. Jedva čekam da se ponovno vratim. Volim Hrvatsku. I hvala što ste razgovarali sa mnom o ovome. Vraćaju mi se sjajna sjećanja kojih često nisam aktivno svjestan.

Nalazimo se u Chicagu na 22. katu u klubu umjetnika, "Cliff Dwellers" i gledamo kroz prozor. Vidim da i Meštrović, učitelj i John David Mooney učenik, imaju svoje radove izložene u Chicagu, njegovi u Grant parku (Indijanci), a vaša Spiral galaxy kod Planetarija. Nikad nisam razmišljao o tome. To je stvarno lijepo. Hvala vam. Iako sam umjetnik, još uvijek najprije vidim izvore u filozofiji, povijesti, književnosti i teologiji kao osnovama iz kojih izlazi sve ostale. Sve se nekako sjedini.

Koja je Vaša definicija umjetnosti?

Mislim da je to stvaranje u stalnom otkrivenju. I za

umjetnika i za gledatelja.

Što mislite, u kontekstu 20. stoljeća, gdje je Meštrovićevo mjesto?

Kada je prvi put stigao u Notre Dame, imao je samopouzdanje, nije trebalo biti tzv. suvremenjak. Nije trebao slijediti ničije upute. Kritičari i povjesničari najčešće gledaju samo na vrijeme koje se kreće i sve se treba mijenjati i sve se mora pomaknuti. Ali to je upitno! Kad sam bio u školi, sjećam se da je Caravaggio smatran ničim. Ali nakon nekog vremena na sveučilištima, on je postao veliki netko! Vidite kroz ovaj prozor dolje nalaze se Meštrovićevi Indijanci. Ovaj rad vidite kao nadvremenski. Dobar rad je uvijek nadvremenski. Dobro djelo koje je nadvremensko, uvijek se vraća, uvijek je tu. I mislim da će Meštrović još više biti poštovan i sada i u budućnosti, puno više nego je bio tijekom razdoblja posljednjih godina njegova života.

RAZGOVOR | INTERVIEW

John David Mooney

■ INTERVIEW

Artist John David Mooney

A Student of Ivan Meštrović

John David Mooney is an internationally-recognized sculptor and environmental artist, who executed public sculptures and temporary sculptural works all over the world. Known for his ambitious large scale pieces, Mooney's work transformed iconic public buildings, lit up skylines and redesigned public spaces. As an artist, he made light his signature, using unconventional light sources as bold sculptural elements. In his academic career, Mooney had the opportunity to teach at numerous institutions throughout the United States and Europe. In Europe, he taught at such institutions as the National College of Art and Design in Dublin, the Glasgow School of Art in Glasgow and the Royal College of Art in London. Mooney's work is in numerous private and public collections, including the Museum of Modern Art in New York, The Art Institute of Chicago, and major museums in Europe. He was the student of

sculptor Ivan Meštrović. We sat down with him recently to talk about his experiences of being a student of Meštrović.

Mr. Mooney you became an artist at an early age?

Yes, I was born in a University town. I was very lucky because I had a nun in grade school who had just received her second master's degree in painting from the University of Illinois, in my hometown, Champaign. From a very early age, like third grade, she was my art teacher. I was able to go to the university's great Bose arts studios, just like you would in Paris. She motivated me to paint. So I painted a chair, a rug, etc. I kept doing it for many years to come. When it was time to go to college I thought to continue at the University of Champaign. The professors were begging me to come, but I had a high school teacher (again somebody who

showed me the way) who said no, you have to go to the University of Notre Dame. When I asked why, he said because of Ivan Mestrovic; you must study under Mestrovic. So my brother took me over to South Bend. At that time, Mestrovic was producing a great deal of work all over the campus and that's what I fell in love with. The chance to be there and to study with the maestro was a privilege. I began in the fall of September, 1959. Many people that knew I was associated with the University of Notre Dame at that time said, "Oh that is the place where Mestrovic is". It was synonymous with his name and that became the university's identity. Most schools are made known by someone who left their mark somehow.

Why did Fr. Hesburgh bring Mestrovic from Syracuse to Notre Dame in 1955?

He wasn't happy at Syracuse. He went there after his one-man show at the Metropolitan. At that time Syracuse was a major school of sculpture; there were no graduate schools of sculpture anywhere in the country. It was not taught in the American Universities in the 50's at all. What happened is after the war all the German exiles came to this country and they went to different universities, that's how it started to happen. The Midwest was the center of art education in painting and printmaking. The University of Illinois and the University of Iowa were the two strongest schools and architecture here in Chicago. All of this art was coming out of the Midwest going between the two coasts.

To bring Mestrovic to Notre Dame was a big thing? Notre Dame was not known then at all? That is absolutely true. Mestrovic came first then

the Hungarian diaspora came and brought all their intellectuals to this country. Many came to Notre Dame. It started the faculty that was the global faculty, international faculty. So it really opened up the university; those two events. Mestrovic came first and brought fame to Notre Dame. He was on the cover of Time magazine with Fr. Hesburgh and that brought national attention. With Mestrovic's coming, it was the beginning of Notre Dame's graduate school of sculpture, which attracted a lot of graduate students.

Josip Turkalj was one of them?

Oh, yes. He was Mestrovic's right hand man. Maestro didn't have to tell him what to do, he knew him well. His major sculpture is located at Notre Dame. It is a huge sculpture of Moses in front of the library.

What did you learn from him?

What I learned from Mestrovic over and over again is perseverance. You do not give up, you work every day. Madam Mestrovic would drive the maestro to the University. They lived nearby, but he never drove himself. She would always say that the maestro can't drive because his mind is thinking about art. She joked that he would just drive right through the red lights because his mind would be someplace else thinking about art.

What was his influence on you?

It was definitely his work ethic, but I also understood scale from Mestrovic, particularly the mausoleums that he designed. Those mausoleums were amazing in the fact that they were sensitive to the site in which they were

placed. He was able to integrate them into the landscape. When I was invited to represent the United States in the exhibit called "America now", I tried to scale like Mestrovic did. I worked with Bucky Fuller on the geodesic dome. He said open up this dormant, so I created this piece which is a quarter of a mile long, four football fields. I pictured it like a dome of Mestrovic's mausoleum and then approached it that way. Mestrovic understood scale so well, I am not sure if Notre Dame still does.

What is your impression of him that is still with you?

He was one of two great teachers who didn't talk. They were great teachers in art because they didn't talk. They didn't talk because there was no need to talk. Why add words to a visual phenomenon? You want your student to figure out what you're thinking. You can look at a sculpture and try to figure what was going through his mind. The other was Constantin Milonadis. They would look at your work and they'd turn it and maybe touch a corner, then go back and look at it. It was up to you to find out what it was, go back and look at it or redo it. That is absolutely the best way. I would go into a philosophy class at the University and they saw me as Mestrovic's student. They said, well you know we asked the maestro to come and talk to us and give lectures about his work, but he won't do it. I replied that he didn't need to. Just look around you and you have your lectures.

So his works spoke for themselves? His Pieta is one the most amazing pieces?

The Pieta is now at the Sacred Heart Basilica in Notre Dame. I still visit the Basilica in order to

visit Mestrovic. It is absolutely stunning. I learn something every time I look at it because you know he had to make up his own proportions and it's not anatomically correct. It's the anatomy that is there in order for you to see certain elements depending from where you're viewing it. The feet may be too large, the hands are too large, but what he was able to pull out of that Carrara marble was the limpness of death to have a marble corpse, but there was hope in that corpse. You see this body being held up by Mary and Joseph, so you're really amazed. Today they might call it abstract because of the exaggeration of the different proportions. However, the first time that I saw Pietà, I was taken aback by the noses on the figures. I thought it was quite abstract and then I later saw it again in Mestrovic's other works. Once I was in Split at his home, which is now the Museum, there were some young beautiful Croatian girls also looking at the art and I looked at them and I said: my God that's the image which he created. It's absolutely perfect he's brought this to life, his own people. He had it down to perfection. Wonderful!

The second piece in the Basilica is his prodigal son. Why did he make the prodigal son?

The Pieta is in the eastern apse of the church and the prodigal son is on the same axis on the west side of the church. So the main altar is balanced by these Mestrovic's pieces.

The prodigal son is not polished marble, it's not refined, you feel his thumb, his work because he produced this piece first in clay and then in plastic and then in the cast bronze. It happened

at a very sad time. I was there doing the sad years actually when he had learned of the death of his son who died tragically. Mestrovic made his peace through this sculpture. In his heart he had brought back his son.

Was it one of his last pieces?

It's the last piece he did. This is an act of forgiveness on his part to his son. His heart was broken. I think it was his broken heart which caused his stroke because he had a prior stroke. If my memory is correct, a few months before he had a stroke which really put him in the hospital but, he got back to work and this was the final Mestrovic's piece.

Do you remember the day he died?

It was in January of 1962. I'll never forget the day. I was in the drawing studio, which is adjacent to his on a Saturday morning. I was there and we were all just devastated. It was quite sad. He died later in the hospital. I remember the memorial service because all the professors were the ushers in the Church of the Sacred Heart, now called the Basilica of the Sacred Heart. It was filled, absolutely packed. Across the front two rows were all bishops. It was so touching. I remember the bishops would come in at the end of mass and shake hands with Madame Mestrovic. In my memory, it was truly a scene, the fact that for a foreign artist all the hierarchy of the church came. They didn't own his sculptures, they might have wished they had, but they acknowledged the fact that this man honored God. Through his art, he was able to bring other people to know and love God. That's why they were there; not because he was jailed, not because he was political dissident, etc., none

of those reasons. It was an acknowledgment of an artist in our time; in our time that's unusual because the church has its hands off art. Mestrovic was secretly buried. I understand that they didn't want any show of patriotism. I guess that is the destiny of many artists. So many artists' bodies were stolen. That is amazing. He was an artist.

His spirituality was very present in his work. How do you explain why?

You seek reinforcements in different ways in life for your spirituality and his reinforcement was from his friendships with the Franciscan priests. That's what did it. You have to have a bond, you would have to have somebody who is anchored and is strong, who has a strong spirituality. Each one of us has it. You know up until the last years he really was a "sexy artist". I mean that many of his earlier works were very seductive female figures, for the most part. But then there was a turning point, probably in the late 30s and 40s, when he began to take a new view of life.

That is visible in the drawing of Stigmata that we have at the Croatian Ethnic Institute?

Oh yes! When you open and unrolled that drawing of Mestrovic that you have (stigmata of St. Francis), I saw one of the most beautiful drawings I've ever seen. I always thought that Mestrovic's drawings were powerful; he drew mostly on brown paper. When I saw that 11 foot long drawing taking up the entire space, I was stunned. My God, this is a master piece! St. Francis either receiving the stigmata, but certainly having a stigmata and Christ crucified who's being held up and nurtured by

the heavenly hosts, all the angels. It is his best drawing ever. It was drawn in Rome probably for the Franciscan church or curia in Rome or for his friend who basically saved his life.

I discovered it almost by accident, or maybe there are no accidents?

There are no accidents. No, there are no accidents and the timing is perfect. I mean because I think we're at a period to really understand and love his work more. His drawings have to be seen because drawings are so good. We were so honored and so grateful for your generosity to allow us to showcase this drawing and the other sculptures of Mestrovic for the Croatian national day. We got such good feedback and continuously do. Many came in by train from South Bend and some who knew him had stories about him.

What else is so much present in your memory about Mestrovic?

I remember some strange guys visiting Meštrović. They were very tall, all in black suits, black ties. Over the year and a half only that I was there, I remember at least three visits. They were supposedly, what I heard, messengers from Tito asking him to return. He was promised to be given back everything to him; that he would be acknowledged and honored by everybody, but Meštrović refused.

Do you know why he refused?

Because nothing had changed. Nothing at all. It was the same communist country.

Mestrovic was very close to Archbishop Stepinac. When did you first hear of the name Stepinac?

When I was in grade school, because we prayed for him and for Wyszinsky every day. We prayed for their freedom every morning, after every morning mass. We also said prayers for the conversion of Russia every day.

After Mestrovic died where did you go?

After finishing school I went back to Notre Dame to teach. Then I worked in Italy. I had a studio in Florence and Rome. I thought there, spent some time in London. I then lectured at the Royal College in London.

You worked for the Vatican as well?

My first contact with the Vatican was during Vatican II. I had press credentials as an artist. I was at the final sessions of Vatican II, the fourth year, in 1965. That was the best education I ever had in my life. It was fantastic. It was amazing, a real treat. I loved every minute of it. Every afternoon I would go to this auditorium and Via Conciliazione and listen to the discussions of what happened that day. Then I was lucky enough that the Holy Father invited me to the private Christmas audience. Pope Paul VI came and took my hands and reminisced about some things we had been part of. Namely, he was invited to give the commencement address during my first year at Notre Dame in 1960. President Eisenhower was the commencement speaker as well. I was able to be in his company at that time. He was Cardinal Montini at the time and we were talking about those times. Then he said, as he took my hands: "What can the Holy Father do for you?" I said: Bless my hands so I

can do the Lord's work. That's only what I asked for.

How important of a role does spirituality play in your life?

A major part. I attempt to contemplate every day and I try to say a shorten version of the Roman Breviary every day. Of course I do it in English, not Latin.

When was the first time you went to Croatia?

It was in 1979. I was in Dalmatia, in Split, but I didn't go down to where they finally put Mestrovic's body to rest. The last time was too long ago. It was right after the war and Dubrovnik was trying to come back to life again. They were planning to have an International Festival of Arts, Biennale and they had invited me to take part in it. I cannot wait to go back again. I love Croatia. Thank you for talking to me about this. It brings back great memories, which I am not conscious of, all the time.

We are in Chicago at the Cliff dwellers on 22nd floor, looking thru the window I see that both of you, Mestrovic, the teacher and John David Mooney the student, have your pieces in Chicago, his in Grant park and yours by the Planetarium.

I've never thought of that. That's really nice. Thank you. Even though I'm committed to being an artist, I still see the sources first in history, philosophy, literature and theology as the basis for which all the rest comes out of. Everything somehow comes together.

What is your definition of art?

I think to me it is creation in discovery, both for the artist and for the viewer.

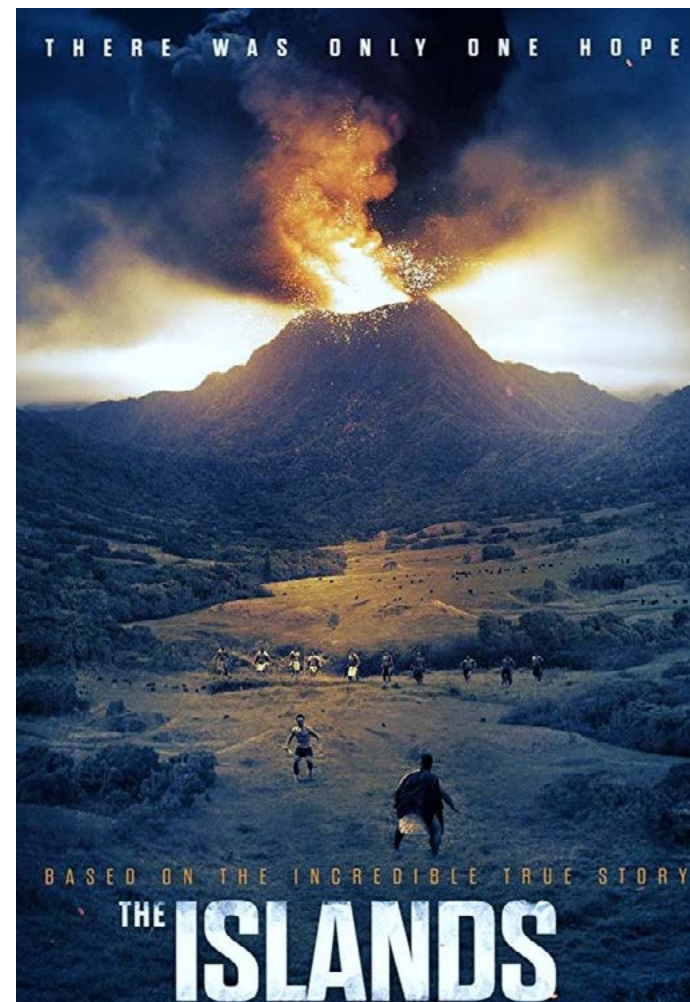
In the context of the 20th century, where do you think Mestrovic's place is?

When he first arrived at Notre Dame, he had self-confidence and he didn't need to be so-called, contemporary. He didn't need to be following the same directions. The critics and the historians only look at passages of time that is moving and everything has to move with it. But, that is questionable. When I was in school, I remember Caravaggio was considered nothing and now in colleges he is everything. You can see from this window, where we are sitting, Mestrovic's Indians. You see this work as timeless. Good work is timeless. Good work, which is timeless, always has its return. I think it will be even more respect for Mestrovic now and in the future than there was during the last years of his life.

SAVJETUJEMO | WE RECOMMEND

Reconmmended Movie Preporučamo film

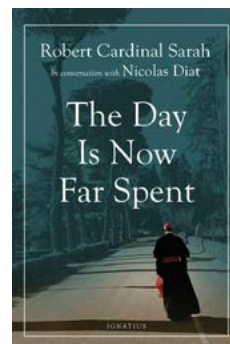

THE ISLANDS Based on the incredible true-life story of Chiefess Kapiolani who descended into an active volcano to demonstrate her new-found faith and ushered in a new beginning in Hawaii. (December 2019)

'The Islands,' is a faith-based movie that is based on the true story of Hawaiian Queen Chiefess Kapiolani. The film depicts the Queens decision to follow Jesus, in turn bringing Christianity to all of the Hawaiian Islands, at a time where it was sparse. In an act of immeasurable faith and courage, viewers watch as the Queen enters an active volcano in order to challenge the islands volcano god.

"Island", je film temeljen na vjeri, temeljen na istinitoj priči havajske kraljice Chiefss Kapiolani. Film prikazuje odluku kraljice da slijede Isusa, a zauzvrat dovodi kršćanstvo na sve Havajske otoke, u vrijeme kada je to bilo rijetko. U djelu neizmjerne vjere i hrabrosti, kraljica ulazi u aktivni vulkan kako bi izazvala poganskog boga vulkana.

Recommended Book Preporučamo knjigu

Robert Cardinal Sarah: The Day Is Now Far Spent | Paperback: 385 pages.
Publisher: Ignatius Press (September 2019)

In this powerful book by the acclaimed spiritual leader and best-selling writer, one he calls his “most important”, he analyzes the profound spiritual, moral and political crisis in the contemporary world. He says that he “considers that the decadence of our time has all the faces of mortal peril.” “At the root of the collapse of the West, there is a cultural identity crisis. The West no longer knows who it is, because it no longer knows and does not want to know who made it, who established it, as it was and as it is. Many countries today ignore their own history. This self-suffocation naturally leads to a decadence that opens the path to new, barbaric civilizations. Cardinal Sarah summarizes the theme of his book. His finding is simple: our world is on the brink of the abyss. Crisis of faith and of the Church, decline of the West, betrayal by its elites, moral relativism, endless globalism, unbridled capitalism, new ideologies, political exhaustion, movements inspired by Islamist totalitarianism.... The time has come for an unflinching diagnosis. While making clear the gravity of the crisis through which the West has gone, the Cardinal demonstrates that it is possible to avoid the hell of a world without God, a world without man, a world without hope.

After the great international success of his first two books, *God or Nothing* and *The Power of Silence*, Cardinal Sarah offers a wide-ranging reflection on the crisis of the contemporary world while teaching many important spiritual lessons.

U ovoj snažnoj knjizi već dobro poznatog duhovnog vođe i najprodavanijeg pisca, koju on naziva “najvažnijom”, cardinal Saraha analizira duboku duhovnu, moralnu i političku krizu u suvremenom svijetu. Kaže da “smatra da dekadencija našeg vremena ima lica smrtne opasnosti.”

“U korijenu kolapsa Zapada nalazi se kriza kulturnog identiteta. Zapad više ne zna tko je, jer više ne zna i ne želi znati tko ga je stvorio, tko ga je uspostavio, kakav je bio i kakva jest. Mnoge zemlje danas zanemaruju vlastitu povijest. Ovo sam-ogušenje prirodno dovodi do dekadencije koja otvara put novim, barbarskim civilizacijama. Njegova dijagnoza je jednostavna: naš je svijet na ivici ponora. Kriza vjere i Crkve, pad Zapada, izdaja njegovih elita, moralni relativizam, beskrajni globalizam, neobuzdani kapitalizam, nove ideologije, politička iscrpljenost, pokreti nadahnuti islamističkim totalitarizmom Sarah jasno objašnjava težinu krize kroz koju je prošao Zapad, te pokazuje da je moguće izbjeći pakao svijeta bez Boga, svijeta bez čovjeka, svijeta bez nade.

THE MOST EPIC WEEKEND OF 2020

MLADIFEST CHICAGO 2020

*Paul J. Kim, Fr. Joe Grbeš, Nova Eva,
Opera Christi and much more!*

IN THE WINDY CITY OF CHICAGO

JUNE 5-7, 2020

Croatian Catholic Youth Chicago
& St. Jerome Croatian Parish,
in coordination with
Croatian Franciscan Custody,
Sacred Heart Croatian Parish,
and Blessed Alojzije Stepinac
Croatian Catholic Mission
invite you to

MLADIFEST CHICAGO 2020

■ Mladifest Montreal

Sedmi susret Hrvatske katoličke mladeži Amerike i Kanade

Pise: Fra Antonio Musa

U Hrvatskoj katoličkoj misiji sv. Nikole Tavelića u Montrealu, od 27.-29. rujna održan je sedmi po redu Mladifest – Susret Hrvatske katoličke mladeži Amerike i Kanade. Započet u ljeto 2013., kada je po prvi put održan na Hrvatskom Franjevačkom Središtu Kraljice Mira na Norvalu pored Toronta, Mladifest je postao jedan od najvažnijih i najiščekivanijih događaja koji već godinama okuplja stotine mladih hrvatskih katolika sa Sjevernoameričkog Kontinenta. Tako je i ove

godine Mladifest okupio mlade Hrvate iz svih krajeva Amerike i Kanade. Brojni od njih došli su organizirano iz svojih župa, ali se pridružilo i nekoliko naših mladih koji žive u krajevima gdje ne postoje hrvatske katoličke župe ili misije. S nama su tako bili mladi iz sljedećih župa u Kanadi: HKM Sv. Nikola Tavelić Montreal, Hrvatsko Franjevačko Središte Kraljica Mira Norval, Župa hrvatskih mučenika Mississauga, Hrvatska župa sv. Križa Hamilton, Hrvatska Župa Presvetoga Trojstva Oakville, Hrvatska

Župa Prečistog Srca Marijina Vancouver, Hrvatska Župa Sv. Leopolda Bogana Mandića Ottawa, Hrvatska župa sv. Franje Asiškoga u Windsoru te mladi iz Thunder Baya gdje je nekoć postojala hrvatska etnička župa. Iz Amerike su s nama bili mladi iz sljedećih župa: Hrvatska župa svv. Ćirila i Metoda New York, Hrvatska Župa Presvetog Srca Isusova Milwaukee, HKM Bl. Alojzija Stepinca Chicago te Hrvatska župa sv. Jeronima Chicago.

Susret pod geslom Još se do krvi ne oduprijeste u borbi protiv grijeha (He 2,4) je započeo u petak 27. rujna svetom misom koju je predslavio studentski kapelan iz Zagreba don Damir Stojić, SDB. Kroz tri dana mladi su imali priliku slušati kateheze, zajedno moliti, pjevati, družiti se, pristupiti sakramentu svete ispovijedi te bdjeti s Gospodinom u euharistijskome klanjanju. Posljednjega dana, u nedjelju 29. rujna svetu misu u prepunoj hrvatskoj crkvi u Montrealu predslavio je fra Željko Barbarić, župni vikar

iz New Yorka, u koncelebraciji sa domaćinom fra Stipom Renićem iz Montreala, fra Ivanom Strmečkim iz Milwaukeea, don Antom Marketom iz Toronta, vlč. Markom Štefancom iz Hamiltona te fra Antonijom Musom iz Chicaga. Poseban gost govornik cijeloga vikenda bio je jedan od ponajboljih katoličkih govornika Australac Matt Fradd.

Iskrena i velika hvala svima koji su učinili ovaj susret mogućim, na osobit način domaćinima Hrvatskoj katoličkoj mladeži ogranak Montreal, njihovome župniku, časnim sestrama i cijeloj hrvatskoj zajednici u Montrealu. Velike milosti koje Gospodin već godinama udjeljuje po Mladifestu nisu izostale ni ove godine. Radosno zato najavljujemo da će se sljedeći Mladifest – Susret Hrvatske katoličke mladeži Amerike i Kanade održati u lipnju 2020., kada će domaćin biti Hrvatska katolička župa sv. Jeronima u Chicagu.

Velika Gospa^{2019.}

■ **Po 113. put** Hrvati Chicaga proslavili su svoju nebesku Zaštitnicu Gospu Sinjsku u hrvatskoj župi sv. Jeronima u Chicagu. Duhovna priprema započela je devetnicom u čast Velikoj Gospi u utorak, 6. kolovoza, uz bogati program poslije svetih misa kroz devetnicu, a proslava je svoj vrhunac doživjela na sami blagdan Velike Gospe, 15. kolovoza. Nakon jutarnjih svetih misa započela je 113. procesija u čast Gospe Sinjske ulicama Chicaga. 51 različita grupa te mnoštvo vjernog puka pratilo je Njezin Mili Lik. Poslije procesije uslijedila je svečana sveta misa koju je predvodio prof. dr. fra Ante Vučković iz Splita. Slavlje se nastavilo dugo u noć na prostoru ispred i oko naše župne crkve. Hvala Bogu i Bl. Djevici Mariji koji su nas opet okupili u vjeri, ljubavi i odanosti.

■ St. Jerome Croatian Parish and the larger Croatian Community of Chicago celebrated the Feast Day of Velika Gospa (Assumption of Our Lady) **113th time** this year. The celebration started on August 6 and continued for nine days of Novena in honor of Our Lady of Sinj. The culmination was on August 15 with the procession and a solemn mass in honor of Our Protector. The main celebrant was Fr. Ante Vučković, OFM, from Split, Croatia. The celebration continued on the streets around our church until late in the evening. Thanks be to God and to our Blessed Mother for gathering us all together to celebrate in faith and love this great day.

*Ili će se viti, il' nas n
eće biti!*

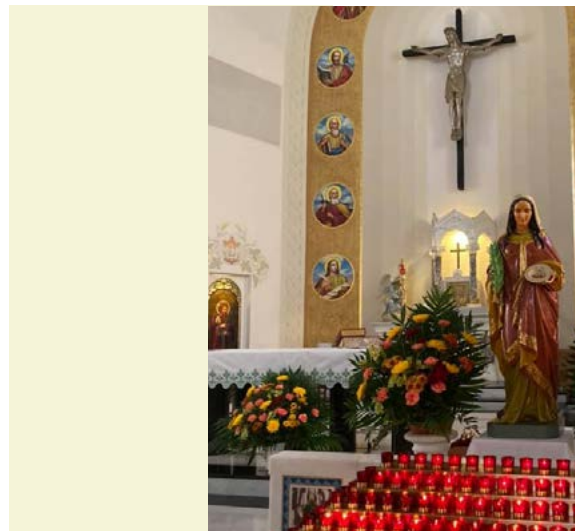
Velika Gospa 2019

*Grandmarshal Mary Ellen
Ratkovich and Mr. Tony
Alebach*

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

Chicago - Sv. Jeronim

Proslava godišnjica braka – Wedding Anniversary Mass

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

Chicago - Sv. Jeronim

Svi Sveti - All Saints Day

Mladifest Montreal 2019

■ Iz kronike za period ljeto/jesen 2019.

- 25. lipnja - Obljetnica Međugorskih ukazanja
- 6.-14. kolovoza - Devetnica Velikoj Gospi
- 7. i 11. kolovoza - KUD Tena iz Đakova u sv. Jeronima
- 13. kolovoza – Velika Gospa Bake Sale
- 15. kolovoza - 113. proslava VELIKE GOSPE
- 24. kolovoza - Hodočašće na Holy Hill, WI
- 25. kolovoza - Velika Gospa Golf Turnir
- 7. rujna - Hrvatska Škola - Sveta Misa i Piknik
- 26. rujna - Grandparents Day u Školi sv. Jeronima
- 27.-29. rujna –Mladifest Montrealu
- 6. listopada - Proslava godišnjica braka
- 12. listopada - Javna molitva krunice
- 13. listopada – predstavlanje Mladifesta 2020 u Chicagu
- 20. listopada - Zadnja misa u crkvi sv. Lucije
- 27. listopada - Predstavlanje knjige Dinka Jovića
- studeni, 2019 - Euharistija u svetom Pismu – Serija Katoličkog Filma
- 2. studenoga – Obilazak grobova naših župljana
- 17. studenoga - Don Mijo Grozdanić u posjeti našoj župi
- 17. studenoga - Sveta Misa za žrtve Vukovara
- 24. studenoga – Marijino Društvo Bake Sale
- 24. studenoga – Primanje u službu novih ministranata i čitača

■ Events from Summer & Fall of 2019

- June 25th - Medjugorje Anniversary Mass
- August 6th-14th - Novena to Our Lady of Sinj
- August 7th and 11th - KUD Tena from Đakovo at St. Jerome
- August 13th – Velika Gospa Bake Sale
- August 15th - 113. Celebration of VELIKA GOSPA
- August 24th – Pilgrimage to Holy Hill, WI
- August 25th - Velika Gospa Golf Outing
- September 7th – Croatian School Opening Mass and Picnic
- September 26th - Grandparents Day at St. Jerome School
- September 27th-29th – Mladifest Montreal
- October 6th – Wedding Anniversary Mass
- October 12th – Public Rosary
- October 13th – Mladifest Chicago 2020 – mass of presentation
- October 20th – Santa Lucia Closing Mass
- October 27th – Presentation of Dinko Jović's book
- November, 2019 – Eucharist in the Holy Scripture Series
- November 2nd – Visit to the cemeteries
- November 17th - Don Mijo Grozdanić at St. Jerome
- November 17th - Mass for the victims of Vukovar
- November 24th – Marian Society Bake Sale
- November 24th – New liturgical ministers mass

New York

Sv. Cirili i Metod

■ Hodočašće u gospino svetište

U Subotu 5. listopada 2019. hodočastili smo u Gospino svetište «Gospe Czestochowa» od u PA. Ove godine je kako znamo 100 godina od Gospina ukazanja pa smo poraditi toga upriličili hodočašće. Na hodočašću je sujelovalo preko 50 župljana i naših prijatelja.

■ Župni banket

U nedjelju 22. listopada nakon pučke sv. Mise u 11 sati održan je godišnji župni banket te susret župljana u velikoj dvorani. Nakon sv. Mise spustili smo se u veliku dvoranu gdje smo se našli kao jedna velika obitelj. Prije početka ručka župnik fra Nikola je u kratkim crtama iznio što se sve događa u župi, financijsko stanje

župe te planove za budućnost. Župnik se napose osvrnu na obnovu našega Centra koja je u punom jeku. Mala Dvorana je osposobljena da može prihvatiti djecu Hrvatske Škole koja se okupljaju petom nakon 7 pm te djecu koja sudjeluju u vjeronaučnom programu koji se odvija nedjeljom nakon pučke sv. Mise u 11 sati. Fra Nikola se zahvalio svim župljanima na pomoći te na svemu što čine za našu zajednicu u ovom velegradu.

Naša Hrvatska Škola koju vodi fra Željko ovo godinu ima upisanih preko 100 djece a Kola Grupa preko 40 mladih. Duhovno Molitveno Društvo sv. Krunice, rekao bih naša duša karitativnog života broji preko 80 članica.

Hodočašće u gospino svetište

Župni banket - stol br. 1

■ Film 'Operacija Oluja'

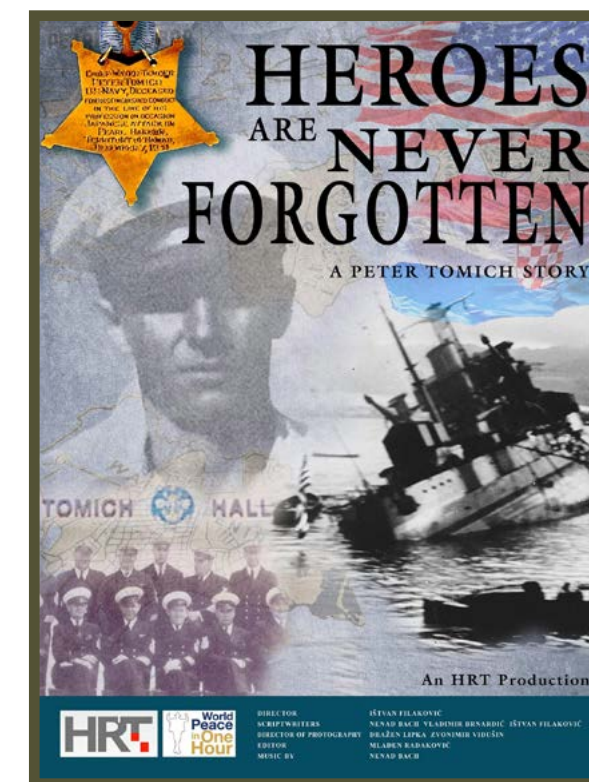
U nedjelju 27. listopada 2019. u 12:30 pm u našoj Velikoj dvorani prikazan je film Operacija Oluja. Riječ je, dakako, o najodlučnijoj bitci u Domovinskom ratu. Redatelj filma je Nikola Knez, a producenti filma su Nikola Knez i Damir Radoš. Film nosi intervjue s Peterom W. Galbreithom, Miroslavom Tuđmanom, Antom Nazorom, Miomirom Žužulom i mnogim drugima. Na prikazivanju filma okupilo sve više od 100 župljana.

■ Film 'Heroji se ne zaboravljaju'

U Utorak 5. studenog 2019. u 7:00PM u Hrvatskom Centru 502 W.40th St. Manhattan prikazan je film heroji se ne zaboravljaju. Među prvim žrtvama iznenadnog japanskog napada na Pearl Harbour 7.12.1941., kojim je počeo Drugi svjetski rat na Pacifiku, bio je američki bojni brod Utah. Pogođen s dva torpeda naglo se počeo prevrtati, a samo je hrabrost i požrtvovnost šefa stroja, časničkog namjesnika Petra Tomicha spriječila eksploziju kotlova i veće žrtve među posadom. Za svoj junački čin, u kojem je izgubio život, Tomich je posmrtno odlikovan najvišim američkim odlikovanjem za hrabrost Kongresnom medaljom časti. I koliko god bio uzbudljiv život i smrt ovog hrvatskog iseljenika toliko je bila uzbudljiva i potraga za njegovim potomcima kojima bi se medalja uručila. Poslije gotovo desetljeća potrage i dokazivanja, pa čak i sudskih postupaka, umirovljeni američki kontra-admiral Robert Lunney našao je Tomicheve potomke u Prologu u Hercegovini. Poslije šest i pol desetljeća jedna od rijetkih neuručenih Medalja časti dodijeljena je

obitelji Petra Hercega Tomića na palubi najvećeg nosača zrakoplova američke ratne mornarice Enterprise usidrenim 2006. pred Splitom. Redatelj: Ištvan Filaković, scenaristi: Vladimir Brnardić i Nenad Bach, direktor fotografije: Dražen Lipka, montažer: Mladen Rad.

Norval

Kraljica Mira

■ Važnost druženja i natjecanja

Tijekom ljetnih mjeseci užitak je doći na Hrvatsko franjevačko središte Kraljice Mira u Norvalu. Nogometna igrališta puna su odraslih igrača, a pogotovo djece, muških i ženskih, skoro svaki dan u tjednu. Roditelji stoje ili sjede uz rub igrališta, sanjajući da će se jednoga dana i s ovih terena pojaviti neki „novi Modrić“ ili netko tko će u najmanju ruku zaigrati za „vatrene“. Obično se kaže „tko ne sanja, ne dosanja“, a naša brojna nogometna igrališta omogućavaju takve snove. Ako se snovi čak i ne ispune, druženje djece i sport je od neprocjenjive važnosti za

zdravo natjecanje, upoznavanje, stvaranje prijateljstava iz kojih onda nastaju i nove hrvatske obitelji na ovim prostorima. Nogomet jest najomiljeniji i najrašireniji sport među našim iseljenicima, pogotovo nakon što su „vatreni“ donijeli srebro sa svjetskog prvenstva prošle godine. Ali i košarka privlači našu mladež sve više i više otkako su se „Toronto Raptors“ popeli na vrhunac NBA trona. Košarkaška groznica, koja je zahvatila proljetos Toronto i okolicu, potaknula je odbor i roditelje našega Centra da se uredi i osuvremeni košarkaška igrališta pored već postojećeg

vanjskog bazena. Organizirana je donatorska večera na kojoj je prikupljeno preko stotinu tisuća dolara, te uz još kasnije prispjele novčane darove napravljena su dva košarkaška igrališta, koja se mogu koristiti i za mali nogomet. Novopostavljena rasvjeta omogućava večernja natjecanja, dok ne zahladi i snijeg se ne pojavi. Odbor Centra je obećao taj teren pretvoriti u vanjsko klizalište u zimskim mjesecima. Uskoro ćemo vidjeti hoće li se njihovo obećanje pretvoriti u ispunjenje.

■ Premijera filma „General“

U dvorani našega Centra bila je 22. listopada 2019. premijera filma „General“. Nakon haških suđenja i oslobađajuće presude generalu Anti Gotovini riječ „General“ najbolje pristaje ovom važnom čovjeku u Domovinskom ratu i poraću, uz dužno poštovanje svim časnicima hrvatske vojske u ono vrijeme. Za očekivati je bilo da će dvorana našega Centra biti puna, pogotovo što je premijera filma bila baš u Norvalu jer, kako je to bilo rečeno te večeri u uvodnoj riječi prije filma, u vrijeme dok se General skrivao od haških progonitelja Norval je često lažno spominjan kao mjesto njegova boravka. Ocjenu umjetničke vrijednosti filma prepuštamo stručnjacima, ali zahvaljujemo redatelju Antunu Vrdoljaku što je ovim filmom ispričao pozitivnu priču o junacima koji su svojim znanjem, junačkom borbom i žrtvom oslobodili Hrvatsku od njezinih mrzitelja i protivnika. Takva pozitivna priča je potrebna, pogotovo što se sve više i više crnila i prljavštine baca po ljudima i događajima jednog od najslavnijih vremena hrvatske povijesti.

■ Povratak u učionice i crkvene prostorije

Početak rujna vanjske aktivnosti se gase, a dječje učionice ožive. Hrvatska škola ove školske godine broji malo manje od dvije stotine djece, a kolo-grupa Kralj Zvonimir malo više od stotinu članova. Nogometaši i košarkaši su se preselili u dvorane okolnih škola. Vjeronaučna priprava za sakramente je u tijeku. Krizmanici se pripremaju za krizmu koja će biti početkom ožujka, a prva sveta pričest na Majčin dan u svibnju.

Naši župljani su u rujnu prošle godine, 2018., sa zahvalnošću ispratili dotadašnjeg župnog vikara fra Jozu Grubišića, koji je postao župnik u hrvatskoj župi sv. Leopolda Mandića u Londonu, te s radošću dočekali dolazak fra Stipe Renića k nama u Norval, nadajući se da će fra Stipin boravak s nama biti na dulje staze. Nažalost, radost je bila kratkog vijeka, jer je spletom okolnosti fra Stipe određen da početkom rujna ove godine, točno godinu dana nakon njegova dolaska k nama, preuzme župničku službu u hrvatskoj misiji sv. Nikole Tavelića u Montrealu. Fra Marku je tako preostalo samo češće „pogledavati kroz prozor“ u nadi da bi se odnekud mogao pojaviti novi župni vikar za Norval. Zahvalni smo Bogu što nam vikendom često može pomoći vel. Ante Market, svećenik biskupije Peterborough kod Toronta, profesor i odgojitelj bogoslova, koji odlično govori hrvatski i rado dođe u Norval. U pomoć priskoče i fratri iz župa u SAD-u, iz mjesta gdje su dvojica na župi.

Područje Halton Hillsa, u koje spada i Norval, postaje sve više privlačno hrvatskim obiteljima koje se učlanjuju u našu zajednicu vjernika Kraljice Mira. Zajednica raste. Bogu hvala, imamo mnogo više vjenčanja i krštenja nego sprovoda.

Trudimo se oko toga da i crkva na svetim misama nedjeljom bude popunjena kao i sportska igrališta oko nje kroz tjedan.

Windsor

Sv. Franjo Asiski

■ Slavlje prve svete Pričesti

U nedjelju 2. lipnja 2019. u župi sv. Franje Asiškog u Windsoru sakramentu sv. Pričesti pristupila su četvorica prvopričesnika: Thomas Grbić, Michael Grbić, Michael Kolich i Dario Super. Misu je predvodio župnik fra Ljubo Lebo. Ove godine je broj prvopričesnika bio drastično malen. Samo su njih četvorica u našoj župi primili sveti Sakrament. Slavlje je prošlo u ozračju radosti prvopričesnika koji su po prvi puta u svoja srca primili Krista uz prigodne recitacije i pjesme.

Župnik je u propovijedi istaknuo, govoreći o Duhu Svetom, kako loza ne može živjeti odvojena od trsa i da na jednak način i mi ljudi koji smo na simboličan način loze ne možemo bez trsa koji

je Krist, a da svoju puninu zajedništva s Kristom pronalazimo u potpunom sjedinjenju s njim – u pričesti. Potaknuo je roditelje i prvopričesnike da se u životu nikada ne odvoje od Krista jer će usahnuti kao što loza usahne kad se odvoji od trsa.

Na kraju misnog slavlja župnik je uputio zahvale svima koji su dali svoj doprinos u pripremanju ovogodišnjih prvopričesnika, a posebna zahvala ide roditeljima koji su prvopričesnike doveli na vjeronauk, a jednako tako i časnim sestrama koje su svojom zauzetošću doprinijele slavlju.

■ Sakrament sv. Potvrde (krizme)

Slavlje sakramenta sv. Potvrde održano je u župi sv. Franje Asiškog u Windsoru u nedjelju 5. svibnja. Ove je godine sakrament kršćanske

zrelosti primilo 15 mladih iz naše Župe: Aleksić Masimo, Biličić Noah, Fric Yasmin, Jakovčić Adam, Jakšić Ante, Katić Gabriella, Lovrić Matthew, Martić Tea, Palameta Kaithlyn, Pavičić Alana, Pleša Tiana, Prša Karlo, Rodzik Nathaniel, Stojičić Marko i Tkalčević Luka.

Za ovaj dan pripremali su se pod vodstvom gospođe Tine Papac. U svečanom misnom slavlju sakrament im je podijelio župnik fra Ljubo Lebo. Župnik se u homiliji osvrnuo na darove Duha Svetoga naglasivši kako primljenost darova ovisi o otvorenosti i raspoloživosti samog primatelja. Pred njima su mnoge odluke i razni putovi i upravo ih sve zajedno preporučujemo u molitve svih vas. Neka ih ispuni Duh Sveti, neka ih vodi i čuva.

Na kraju misnog slavlja župnik je uputio zahvale svima koji su dali svoj doprinos u pripremanju ovogodišnjih krizmanika; roditeljima koji su krizmanike doveli na vjeronauk, kao i časnim sestrama. a posebnu zahvalu uputio je gospođi Tini Papac koja je s njima najviše radila, ulažući sav trud kako bi slavlje prošlo što dostojanstvenije.

Našim krizmanicima čestitamo primanje sakramenta Potvrde, jednako tako i njihovim roditeljima i kumovima. Neka je na spasenje.

■ Majčin Dan

U hrvatskoj katoličkoj župi sv. Franje Asiškoga u Windsoru proslavljen je u nedjelju 12. svibnja - Majčin dan. Slavlje je započelo svetom misom kojoj je prethodila svečana ulazna procesija s ministrantima obučanim u narodne nošnje i članovima kolo grupe „Kardinal Alojzije Stepinac”. Svetu je misu u prepunoj crkvi predvodio župnik fra Ljubo Lebo.

Poslije misnog slavlja, obilježavanje Majčinog dana nastavili smo u župnoj dvorani. Kolo grupa „Kardinal Alojzije Stepinac” i Hrvatska škola priredili su svečani program s pjesmama, recitacijama i plesovima iz različitih krajeva Hrvatske. Na pozornici su se izmjenjivali najmlađi članovi domaće kolo grupe i tambure kao i djeca iz Hrvatske škole i novo osnovana dječja klapa „Bekini”. Proslavu smo nastavili uz ručak u prepunoj župnoj dvorani. Ovim putem svim našim majkama čestitamo njihov dan.

■ Obitelj Godine

Na godišnjem banketu Knight of Columbus izabrana je obitelj godine: gospođa Ana Dolinar Frick i gospodin Josip Fric i njihovi troje unučadi o kojima se skrbe nakon tragične

smrti njihove kćeri dr. Elane Fric. Hrvatska zajednica u Windsoru velika je podrška obitelji

Fric. Neka ih Gospodin blagoslovi u njihovim nastojanjima oko brige i skrbi i neka im Gospodin bude blagoslov i zaštita.

■ Proslava blagdana sv. Franje Asiškog u Windsoru

Pise: Snježana Prša

Blagdan sv. Franje Asiškog, svetog zaštitnika naše župe proslavljen je u nedjelju, 6. listopada, 2019. Misno slavlje, uz koncelebraciju velečasnog Andriju Šipeka, predvodio je naš župnik fra Ljubo Lebo. U prigodnoj propovijedi, fra Ljubo nam je skrenuo pozornost na sličnosti vremena djelovanja sv. Franje Asiškog, kada se je Crkva našla u jednom kriznom periodu, sa našom današnjicom. Kada je sv. Franjo u svom viđenju dobio poziv da obnovi Božju Crkvu, spremno se je odazvao počevši najprije obnovom svog vlastitog života, a tek nakon toga počeo je druge pozivati, vlastitim primjerom, na obraćenje. Sv. Franjo se je smatrao Božjim stvorenjem kao i sve drugo u prirodi sa kojom treba živjeti u skladu. Razmišljao je o svim Božjim stvorenjima kao o svojoj braći i sestrama, zauzimajući se tako za brigu za okolinu, kao i odbačene i drugačije ljude. Podsjećajući na tri zavjeta: siromaštvo, čistoću i poslušnost, fra Ljubo nas je pozvao da razlikujemo svjetovno od duhovnog te odanost koju često osjećamo prema našim omiljenim sportskim timovima, političarima i sl., zamijenimo odanosti poslanju sv. Franje i Bogu te tako, počimajući od sebe, damo svoj doprinos obnovi Crkve danas.

Nakon svete mise, proslava se je nastavila u crkvenoj dvorani. Banket je započeo nastupom naše mlade klape „Fritule“ koja je, pod vodstvom gospođe Višnje Tijardović, doprinijela jednom lijepom, ugodnom ugođaju. Ovogodišnji župni banket nazvali smo „Hvala“. Željeli smo se tako zahvaliti prije svega Bogu na našoj župi i svim blagoslovima kojima nas obdaruje; od ljubavi, vrijednih ruku i dobre volje kojima je naša crkva izgrađena do korištenja tih istih blagoslova kako bi se održavala i dalje gradila ta naša živa Crkva za buduće generacije. Ta je povezanost lijepo došla do izražaja prisustvom naših najstarijih župljana koji su dobili specijalne pozivnice kao počasni gosti kao i onih najmlađih koji su veselo trčkarali po dvorani ili spavali (što je bio slučaj kod jednog novorođenčeta). Iako su župljani 80 godina starosti i stariji imali besplatan ulaz, zahvala se je, naravno, odnosila i na sve župljane koji još uvijek rade i žrtvuju se za dobrobit ove župne zajednice. To je dokaz da razumijemo poruku sv. Franje. Prije ručka smo također čuli dojmove mladih koji su ove godine sudjelovali na Mladifestu u Montrealu. Njihovo je svjedočanstvo živi dokaz djelovanja Duha Svetoga i snage molitve. Naše vrsne kuharice, koje su već poznate po mnogim mjestima Sjeverne Amerike po najukusnijoj hrani, i ovaj su puta pripremile izuzetno ukusan ručak. Bio je to krasan dan, ispunjen mnogim nadahnjujućim svjedočanstvima i odgovorenim molitvama.

London

■ 25. obljetnica svećeništva

Fra Jago Soče proslavio je 25. obljetnicu svećeničkog ređenja u nedjelju 28. srpnja 2019. u svojoj obiteljskoj župi Sv. Leopolda Mandića. av Misno slavlje predslavio je fra Jozo Grbeš, starješina Hrvatske Franjevačke kustodije sv. Obitelji za Ameriku i Kanadu. Nakon misnog slavlja fra Jago se zahvalio svima za dolazak na njegovu 25. obljetnicu svećeničkog rešenja. Slavlje je nastavljeno u crkvenoj dvorani gdje su svi nazočni čestitali slavljenu fra Jagi, koji je za ovu prigodu došao iz Betlehema u Svetoj zemlji.

■ Velika Gospa

U nedjelju 11. kolovoza župljani Hrvatske župe sv. Leopolda Mandića, proslavili su Veliku Gospu. Sv. Misu predslavio je fra Stipe

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

London - Sv. Leopold Mandic

Renić, župnik Hrvatske župe iz Montrela uz koncelebraciju fra Jage Soče i župnika fra Joze Grubišića. Na poslijepodnevnom pikniku župljani su se ugodno proveli u prijateljskom susretu, razgovoru i sportskim aktivnostima..

■ Hodočašće u Lewiston, NY

U subotu 14. rujna Marijino društvo Hrvatske župe sv. Leopolda Mandića, London-St. Thomas, Ontario, organiziralo je hodočašće u svetište Majke Božje Fatimske u Lewiston, New York, USA. Prije Sv. mise hodočasnici su imali prigodu za ispovijed. Sv. Misa na hrvatskom jeziku slavljena je u crkvi naše Gospe Fatimske. Nakon ovog slavlja slavljena je pobožnost križnog puta. Slobodno vrijeme provedeno je u molitvi i razgledavanju Svetišta. U osobnoj molitvi osjetili smo koliko nam je potreban njezin zagovor

i Majčinska briga. Vjerujemo da ćemo dugo osjećati polodove ovoga hodočašća i milosti koje smo primili po zagovoru Majke Božje Fatimske.

■ Svi Sveti

Prigodom blagdana Svih svetih i Dušnog dana, u nedjelju 3. studenog 2019., župljani Hrvatske župe sv. Leopolda Mandića, London-St. Thomas, posjetili su groblja svojih milih i dragih pokojnika na groblju Holy Angels u St. Thomasu i groblju sv. Petra u Londonu.

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

London - Sv. Leopold Mandic

■ Župni banquet

Hrvatska župa sv. Leopolda Mandića, London-St. Thomas, Ontario, priredila je godišnji crkveni banquet 16. studenog 2019. Na banketu je sudjelovalo 257 članova ove župe. Župljani skupa s vrijednim članovima crkvenog odbora,

odlično su organizirali ovaj događaj. Kolo skupina "Dubrovnik" s mladim članovima i tamburašima: Nikolom Novačić, Ivanom Bobanović i Branimirom Barišić, sve nazočne u dvorani ugodno su obradovali njihovim pjesmama i plesovima. Naši mladi ove župe s velikom ljubavlju čuvaju bogatu hrvatsku kulturnu baštinu. Učiteljice za kolo su: Marijana Raič, Helena Heštera i Adriana Džeba. Kuharica Ljubica Raič s njezinim kuhinjskim osobljem, obilato je počastila bogatom i ukusnom večerom. Ovaj događaj je uzveličao i prigodnim riječima skupu se obratio gospodin Ante Jović, novi konzul Republike Hrvatske u Mississaugi. Tijekom banketa svi nazočni u dvorani dobili su besplatno vrijednu i odlično uređenu spomen knjigu 50. obljetnice Hrvatske župe sv. Leopolda Mandića. Zahvalnost svim župljanima

i prijateljima na nesebičnom radu, pomoći, novčanim priložima i dolasku na ovaj župni godišnji banquet.

■ 25th Anniversary of Priesthood

Fr. Jago Soče celebrated the 25th anniversary of his priestly ordination on Sunday, July 28, 2019 in his family parish of St. Leopold Mandić.

Mass was celebrated by Fr. Jozo Grbeš, Custos of the Croatian Franciscan Custody of the Holy Family for America and Canada. After the celebration, Fr Jago thanked everyone for coming to his 25th anniversary of his priestly ordination. The celebration continued in the church hall, where all present congratulated fra Jago, who had come in from Bethlehem in the Holy Land for the special occasion.

■ Assumption Feast

On Sunday, August 11th, the parishioners of the Croatian Parish of St. Leopold Mandic, celebrated the Assumption of Our Lady. The Mass was presided over by Fr. Stipe Renic, the pastor of the Croatian Parish of Montreal, with concelebrant Fr. Jago Soča and the parish priest, Fr. Jozo Grubisic. During the afternoon picnic, the parishioners had a good time in community, conversation and sport activities.

■ Pilgrimage to Lewiston, NY

On Saturday, September 14th, the Marian Society of the Croatian Parish of St. Leopold Mandic, London-St. Thomas, Ontario, organized a pilgrimage to the

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

London - Sv. Leopold Mandić

■ Shrine of Our Lady of Fatima in Lewiston, New York, USA.

Before the Holy mass pilgrims had a chance to partake in confession. Holy Mass was celebrated in Croatian in the church of Our Lady of Fatima. Following mass, the Stations of the Cross were celebrated. Free time was spent praying and visiting the Sanctuary. In personal prayer, we felt how much we needed her intercession and Motherly care. We believe that we will feel the fruits of this pilgrimage and the grace we have received through the intercession of Our Lady of Fatima for a very long time.

■ All Saints

On Sunday, November 3, 2019, the parishioners of the Croatian Parish of St. Leopold Mandić, London-St. Thomas, visited the graves of their cherished and dearly deceased at Holy Angels Cemetery in St. Thomas and St. Peter in London.

■ Parish banquet

The Croatian Parish of Sv. Leopold Mandić, London-St. Thomas, Ontario, held its annual church banquet on November 16, 2019. The banquet was attended by 257 members of this

parish. The parishioners, together with valuable members of the church board, organized this event perfectly. The group “Dubrovnik” with young members of tamburitza: Nikola Novacic, Ivana Bobanovic and Branimir Barisic, all present in the hall were pleased with their songs and dances. Our young people, with great love, preserve the rich cultural heritage of Croatia. The dance teachers are: Marijana Raič, Helena Heštera and Adriana Dzeba. Mr. Ante Jovic, the new Consul of the Republic of Croatia in Mississauga, addressed the event and elevated it with his presence. During the banquet, everyone in the hall received a complimentary copy of this valuable and well published memorial book for the 50th Anniversary of the Croatian Parish of St. Leopold Mandić. We recognize all our parishioners and friends for their selfless work, help, donations and coming to this parish annual banquet.

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

Kitchener - Sv. Obitelj

Kitchener

Sv Obitelj

Pise: Fra Miro Grubisic

■ Dar U Čast Majci Božjoj

“Neka svatko dadne kako je srcem odlučio, a ne sa žalošću i na silu jer „Bog ljubi vesela darovatelja“ čitamo u Drugoj poslanici Korinćanima.(2Kor 9, 7). U ovoj rečenici veliki širitelj kršćanstva Sveti Pavao htio je istaknuti koliko je veoma važno u darivanju biti velikodušan iz ispravnih motiva. Motiv ispravnog kršćanskog darivanja prisutan je i danas kod mnogih nevidljivih kršćana u svijetu koji su uvijek spremni darivati od srca jer to ih čini sretnima. Jedan od takvih ljudi je **gospodin Branko Šimunac**. Ovaj plemeniti Hrvat, rodom iz livanjskoga kraja, vrijedni je član hrvatske župe Svetog Leopolda Mandića iz Londona. Kad je u pitanju pomoć bilo kojoj hrvatskoj župi u Ontariju, njegovo plemenito srce i zlatne ruke uvijek ostavljaju velikoga traga u sebedarju svome hrvatskome narodu. Tako je našoj župi u Kitcheneru, za vrijeme ovogodišnje listopadske pobožnosti, dok smo obnavljali i uređivali postolje Majke Božije

Na slici: Branko Šimunac

ispred naše župne crkve - na svetkovinu Svetog. Franje Asiškoga - Branko darovao krunu oko kipa Majke Božje Međugorske u vrijednosti od nekoliko tisuća dolara. Ovaj Brankov valstoručni umjetnički rad darovan je našoj župi iz duboke vjere i zahvalnosti prema Majci Božjoj upravo onako kako to Sveti Pavao kaže u poslanici Korinćanima “ne sa žalošću i na silu” nego velikodušno od srca.

U ime svih župljana iskreno, od srca zahvaljujem se našem darovatelju gospodinu Branku Šimunac na njegovom daru kao i gospodinu Ivanu Hegeđu na izvrsno napravljenom poslu, te gospodnu Dragi Tokiću na posebnom daru oko radova na struji, a posebno svim župljanima koji podupiru novčanim priložima ovaj lijepi spomenik u čast Majke Božje ispred naše župne crkve u Kitcheneru. Vjerujem da će dobar Bog nagraditi svojom ljubavlju svakog veseloga darovatelja.

■ A Gift In The Honor Of The Mother Of God

“Each of you should give what you have decided in your heart to give, not reluctantly or under compulsion, for God loves a cheerful giver.” we read in 2 Corinthians (2 Cor. 9: 7). In this sentence, the great promoter of Christianity, St. Paul, wanted to emphasize the importance of generosity for the right motives. The motive of Christian gift-giving is still present today with many invisible Christians in the world who are always willing to give from the heart because it makes them happy. One such person is **Mr. Branko Simunac**. This noble Croat, a native of the region of Livno, is a valuable member of the Croatian parish of Saint Leopold Mandic of London. When it comes to helping any Croatian parish in Ontario, his noble heart and golden hands always leave a large mark and gives of himself to his Croatian people. During this year’s October devotion in our parish in Kitchener, while we were renovating and repairing the platform of Our Lady in front of our parish church – during the Feast of St. Francis of Assisi - Branko donated a crown around the statue of Our Lady of Medjugorje worth several thousand dollars. Branko’s handmade work of art was donated to our parish out of deep faith and gratitude for the Mother of God, as St. Paul says in the epistle to the Corinthians “not with sorrow and force” but generously from the heart.

On behalf of all the parishioners, I sincerely thank our donor, Mr. Branko Simunac, for his gift, as well as **Mr. Ivan Hegeduš** for his excellent work, and **Mr. Drago Tokić** for the special gift around the electric work, and especially to all the parishioners who support this beautiful monument in honor of the Mother of God in front of our parish church in Kitchener. I believe that the good Lord will reward every cheerful giver with His love.

■ Božićni domjenak

Generalni Konzulat Republike Hrvatske iz Mississauga i Hrvatsko – Canadska Privredna Komora iz Toronta u nekoliko zadnjih godina, u vremenu Došašća priređuju božićni domijenak u nekoj od naših hrvatskih župa u južnom Ontariju. Ove godine, na prvu nedjelju Došašća, ta čast zapala je našu župu Svete Obitelji

u Kitcheneru. Iako su predhodnog dana vremenske prognoze najavljivale led i veliku suznižicu, što se doista i dogodilo, pa ipak po tako hladnom i skliskom vremenu lijepi broj ljudi se odvažio i došao na svetu misu da bi poslije mise ostali na zajedničkom ručku i druženju u župnoj dvorani, gdje je bio upriličen i duhovno kulturni program kojeg su izveli članovi Kraljice Jelena i Župni zbor naše župe.

Također vrijedno je spomenuti da su nam se na početku programa obratili novi hrvatski veleposlanik iz Ottawe gospodin Vice Skračić kao i novoimenovani generalni konzul Republike Hrvatske iz Mississauga gospodin Ante Jović. Uz osoblje iz Hrvatskog Konzulata i Hrvatske Komore našem druženju nazočio je i gradonačelnik grada Kitchenera, uvijek nasmijani i vjerni naš župljanin gospodin Berislav Vrbanović.

Kako to u ovakvim prigodama i priliči najviše radosti i osmijeha na licima izmami dolazak Svetog Nikole. Ove godine Nikola je bio tako darežljiv da nije dijelio svoje darove samo djeci nego i odraslima na čemu su mu svi bili zahvalni. Nije ni čudo jer advent je milosno vrijeme, vrijeme darivanja i primanja, vrijeme iščekivanja u radosti Isusovog ponovnog dolaska za sve jednako. Doista ovaj dan u Kitcheneru, iako snježan i prohladan, donio je u srca nazočnih puno toplog adventskog raspoloženja tako da smo svi mogli osjetiti i reći hvala Bogu i ove godine Božić nam je blizu.

REPUBLIKA HRVATSKA
SREDIŠNJI DRŽAVNI URED ZA HRVATE IZVAN REPUBLIKE HRVATSKE
DRŽAVNI TAJNIK

21. studenoga 2019.

Kanadsko-hrvatska gospodarska komora/
Canadian-Croatian Chamber of Commerce

Generalni konzulat Republike Hrvatske u Kanadi/
Consulate General of the Republic of Croatia

Rimokatolička župa Sveta Obitelj/
Holy Family Croatian Roman Catholic Parish

Poštovane i drage Hrvatice i Hrvati,
dragi prijatelji, domaćini i organizatori,

najljepše Vam se zahvaljujem na pozivu povodom proslave Hrvatskog Božića 2019., koja će se održati 1. prosinca 2019. godine u Kitchener-Ontario. Posebna mi je čast i zadovoljstvo primiti poziv na spomenutu proslavu, međutim, zbog ranije preuzetih obveza, nažalost, nisam u mogućnosti prisustvovati istoj.

Njegovanje i obilježavanje tradicijskih i vjerskih običaja obogaćuje i osnažuje veze s domovinom te upravo ovakve proslave i događaji svjedoče i prenose poruku o nesebičnoj i vječnoj ljubavi prema domovini koja predstavlja neraskidivu sponu između svih Hrvata gdje god oni bili; koja svjedoči o našem jedinstvu, nedjeljivosti, a prije svega našoj vjeri i povjerenju jednih u druge.

Ujedno koristim ovu priliku zahvaliti Vam na svemu što u svakodnevnom radu činite na dobrobit hrvatskog naroda te svima Vama, Vašim obiteljima i suradnicima želim sretan i blagoslovljen Božić i svako dobro u nadolazećoj 2020. godini!

Primate moje srdačne pozdrave.

S poštovanjem,

Trg hrvatskih velikana 6, 10000 Zagreb, Republika Hrvatska

Chicago

Bl. Kardinal Alojzije Stepinac

■ Godišnji crkveni banket

Godišnje okupljanje župljana crkve Blaženi Alojzije Stepinac, koje se tradicionalno održava druge subote u studenome, događaj je koji u ovoj zajednici malo tko propušta. Veza crkve i hrvatskog naroda, kako u domovini, tako i ovdje, neraskidiva je i upravo je crkva ta koja je uvijek stala uz svoj narod. Kako je Generalna konzulica Sanja Laković napomenula, crkva je ta koja ne samo okuplja, već pod njezinim

okriljem djeluju mnoge organizacije koje hrvatske vrijednosti prenose na mlade naraštaje.

Fra Dražan Boras, župnik pri Crkvi blaženog Alojzija Stepinca, zahvalio se svima koji stoje uz crkvu, uz zajednicu, te se spomenuo svih onih koji su djelovali u začecima ove zajednice, a dolazili su također iz crkvenih redova. Kako je i sam naglasio, svakome od nas bitno je ne izgubiti identitet

koji je usko vezan uz okupljanje u našoj župi. Kao i uvijek, u prepunom centru, tražilo se mjesto više.

■ Hodočašće u Holy Hill

Župljani Blaženog Alojzija Stepinca godinama hodočaste na Holly Hill. Svetište je Djevice Marije koje godišnje posjeti više od 300 000 ljudi. Mnogi kraj ljeta vole zaokružiti ovom posjetom svetištu, tako su se i ovoga 24. kolovoza uputili u posjet

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

Chicago - Bl. Kardinal Alojzije Stepinac

Mariji. Naš narod poznat je kao veliki štovatelj Gospe, te su hodočašća u Marijina Svetišta u domovini nezaobilazan dio vjerničkog života. Na Holy Hill mnogi joj prinose svoje molitve i rado posjećuju ovo mjesto jer kroz molitvu zajednice i ona sama postaje jača.

■ Mali piknik

Kraj svakog ljeta obilježi i tzv. "Mali piknik" Blaženog Alojzija Stepinca koji se održava u dvorištu crkve. Događaj je to koji ponovo okupi ovu zajednicu nakon dugog ljeta koje veliki broj proveo u domovini. Ovog 15. rujna poslužilo je lijepo vrijeme, tako da je posjećenost bila doista velika.

■ Vjeronauk

Vjeronauk se od ove godine, osim za najmlađe koji se pripremaju za Prvu Svetu Pričest, te za naše mlade krizmanike, održava i za djecu u dobi od 1. do 6. razreda.

Namjera je pružiti im kontinuirano i sveobuhvatno obrazovanje, te još više približiti životnu ljepotu koju pruža Kristova Riječ i vjera.

Skupljanje hrane/Food drive Na inicijativu đakona Ivana Mikana organiziran je "Food drive". Vjernici su u periodu od 6. listopada do 10. studenoga donosili nekvarljivu hranu koja je donirana crkvama St. Mary of the Lake i St. Thomas of Canterbury koje su potom donirale beskućnicima, kako bi im Dan zahvalnosti barem malo uljepšali i olakšali.

Annual church banquet The annual gathering of the parishioners of Blessed Alojzije Stepinac Church, traditionally held on the second Saturday in November, it is an event that rarely anyone misses in this community. The connection between the church and the Croatian people, both at home

and here, is unbreakable and it is precisely the church that has always stood by its people. Consulate General Sanja Lakovic noted that it is the church that not only brings together, but under its auspices connects many organizations that transmit Croatian values to young people.

Fr. Drazen Boras, pastor at the Church of the Blessed Alojzije Stepinac, thanked everyone who stood by the church, the congregation, and mentioned all those who worked in the beginnings of this congregation, who also came from church ranks. As he emphasized, it is important for each of us not to lose our identity, which is closely related to this gathering in our parish. As always, in the crowded Croatian Center, more room was needed.

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

Chicago - Bl. Kardinal Alojzije Stepinac

■ Pilgrimage to Holy Hill

The Parishioners of Blessed Aloysius Stepinac have been pilgrims to Holy Hill for years. It is the shrine of the Virgin Mary which is visited by more than 300,000 people annually. Many like to round out their summer with a visit to the shrine, so this August 24 they went to visit Mary. Our people are known as great worshipers of Our Lady, and pilgrimages to St. Mary's Sanctuary are an indispensable part of religious life. At Holy Hill, many bring their prayers to her and gladly visit this place, because through the prayer of the congregation, she herself becomes stronger.

■ Little Picnic

The end of each summer is marked by the so-called "little picnic" of Blessed Aloysius Stepinac held in the churchyard. It is an event that brings this community together again after a long summer spent in Croatia. The weather

this September 15th was good, so the attendance of was quite high.

■ Religious Education

This year not only are the youngest children preparing for First Holy Communion, but we have religious education for our young Christians in grades 1-6. The intention is to provide them with a continuous and comprehensive education, and to bring them even closer to the life-giving beauty of Christ's Word and Faith.

■ Food Drive

At the initiative of Deacon Ivan Mikan, a Food Drive was organized. The faithful brought non-perishable food from October 6 to November 10, which was donated to the churches of St. Mary of the Lake and St. Thomas of Canterbury, who then donated to the homeless, to make their Thanksgiving a little nicer and easier.

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

Chicago - Srce Isusovo | Sacred Heart

Chicago

Srce Isusovo | Sacred Heart

■ Beginning of a New School Year 2019-2020 and New Principal

All new beginnings also bring new hopes. Sacred Heart parish school opened its doors for the new school year on Monday August 22. It is good to hear again the voices of children filling our school halls which were quiet during the summer months. This school year we also had a new beginning with a new principal Mrs. Hether Lytton. We like to welcome Mrs. Lytton to our community as well as our new teachers, Maricela Gomez-Palma (kindergarten), Nicolette Castaneda (2nd grade), Alyssa Reyes (3rd grade) and Cielo Almaguer (7th grade). Friday, Sept. 6, Fr. Stephen Bedenikovic, O.F.M. the pastor celebrated the opening Mass for the school year.

In his homily Fr. Stephen encouraged the students to use and develop their God given gifts during the school year in order to grow in their faith in Jesus Christ. At the end of the Mass Fr. Stephen gave a special blessing to the new principal, teachers and the school staff. He also welcomed all the students and wished them a good year.

■ Nova školska godina 2019-2020

Župna Škola Presvetog Srca Isusova otvorila novu školsku godinu 2. rujna sa Svetom Misom. Župnik Fra Stjepan Bedeniković, O.F.M. pozvao je studente i učitelje da žive duh Srca Isusovau služenju drugih. U isto vrijeme predsvio novu

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

Chicago - Srce Isusovo | Sacred Heart

ravnateljicu škole Mrs. Hether Lytton. Ona dolazi u našu školu puna intuziezmia i novi idea i nove učiteljice Maricela Gomez-Palma (kindergarten), Nicolette Castaneda (2, razred), Alyssa Reyes (3, razred) and Cielo Almaguer (7, razred). Na kraju Mise vijeće za studente preuzelo svoju dužnost.

■ Thank You To Donna Golich

After 20 years of serving as secretary at Sacred Heart School Donna Golich decided it was time to say Good Bye. Donna a lifelong Sacred Heart parishioner took over for Mrs. Tumpich who served as secretary at our school for 30 years. Whenever you called or visited the school you were always greeted with Donnas' cheerful and welcoming voice. The school children were her priority as she bandaged their wounds, made sure they were feed and made them feel loved. Assisting the school staff, she made sure things were always running smooth. The principals Donna served could always rely on her faithfulness and dedication to Sacred Heart. On behalf of the parish and the school community we want to Thank Donna for her 20 years of faithful service. We like to welcome the new secretary Raya Lopez.

■ When the Saints Come Marching In

Our All Saints Day celebration began with "When the Saints Come Marching In", the First Grade of Sacred Heart School dramatized the Litany of the Saints at the Mass attended by all of the school children. Lined up before the altar, facing their schoolmates, the first-graders wore excellent costumes as beautiful as a stained

glass window. As they went to the pulpit and with the coordinating help of their teacher,

Mrs. Judy Wedryk, the young holy people spoke the petitions of the Litany. The Litany of Saints reminded us that we are in union with the multitude of angels and the saints who are praying for us until we are all united in God's Kingdom. Earlier, Fr. Stephen Bedeniković, O.F.M. spoke in the homily about how the saints serve as models for us in our most important goal in life: becoming saints ourselves. After all, Father Steve noted, this day celebrates All Saints, including those who were people like ourselves who never became famous saints but did lead holy lives and are now in heaven.

■ Kad sveci krenu

Naše slavlje svetkovine svih svetih započelo je pjesmom "When the Saints Come Marching In." Za vrijeme svete mise, naši učenici prvog razreda škole Srca Isusova izveli su igrokaz molitve litanije svetaca. Stajajući ispred oltara, učenici prvog razreda pokazali su svoje prekrasno izrađene kostime. Uz pomoć njihove učiteljice, gospođe Judy Wedryk, učenici su recitali litaniju svetaca. Litanija svih svetih podsjetile su nas da smo svi mi povezani s mnogo anđela i

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

Chicago - Srce Isusovo | Sacred Heart

svetaca koji se neprestano mole za nas do samog našeg ulazka u Božje kraljevstvo.

Ranije je Fra Stjepan Bedeniković, O.F.M. propovijedao o svecima i kako oni nama služe kao primjer da ostvarimo svoj najvažniji zadatak na zemlji, da postanemo sveci. Fra Stjepan je podsjetio da se na svetkovinu Svih Svetih sjećamo svih ljudi, koji bez obzira što nisu proglašeni svecima, a živjeli su svete i čestite živote, te se sigurno sada nalaze u kraljevstvu nebeskom.

■ Zahvalnica od Republike Hrvatske:

Središnji Državni Ured Republike Hrvatske Za Hrvate Izvan Republike Hrvatske dodjeljuje Zahvalnicu Hrvatskoj Školi Presvetog Srca Isusova Chicago Illinois USA za sudjelovane na projektu "Korijeni" u školskoj godini 2018. - 2019. Djeca naše Hrvatske Škole su sudjelovala u projekt "Korijeni" direkt prenos Chicago Zagreb 30. svibnja 2019. Čestitamo djeci naše župe.

■ Thank You From The Republic Of Croatia:

Government of Republic of Croatia, Office for Croatians living Outside Croatia sent a Certificate of Recognition to Sacred Heart Croatian School Chicago Illinois USA for participating in a project "Korijeni" (Roots) in the school year 2018 - 2019. The children from Sacred Heart Croatian School were part of "Korijeni" (Roots) project, a direct live connection of children from different Croatian Schools in U. S. and Canada with the children in Zagreb Croatia on May 30, 2019. It was a wonderful experience conceding Croatian

children from around the world with the children in Croatia.

■ Feast of St. Francis and the Blessing of Animals

St. Francis of Assisi had a great love of all God's creation. There is the famous story of St. Francis preaching to birds about the love of God. Here at Sacred Heart we had the traditional blessing of animals on Saturday October 5th. A number of parishioners brought their pets to Sacred Heart parking lot for the blessing.

■ Svetkovina svetog Franje i blagoslov kućnih ljubimaca župljana:

Sveti Franjo Asiški je imao veliku ljubav prema svim Božjim stvorenjima. Takodjer, poznato je da je sveti Franjo komunicirao sa svim životinjama o Božjoj ljubavi. 5. listopada, na parkiralištu naše župne crkve održali smo tradicionalni blagoslov svih kućnih ljubimaca naših župljana. Pristustovao je velik broj naših župljana zajedno sa njihovim kućnim ljubimcima.

Blessing of pets at Sacred Heart

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

Milwaukee - Srce Isusovo | Sacred Heart

■ Public Tv Crew Pays Sacred Heart A Visit

Sacred Heart Croatian Parish is known for its good food. Whether it is roast lamb, pork and chicken at the big Parish Festival in the summer, or sarma sales in the spring and fall, or Croatian povitica in the Christmas season, people around Milwaukee know to come to Sacred Heart for the blessing of a variety of good food. Soon people around the state of Wisconsin will have a glimpse of this parish tradition on Wisconsin Public Television.

In July, a television crew came to Sacred Heart to do filming and interviewing for a program focused on the Story Hill neighborhood, a peaceful corner of Milwaukee where Sacred Heart Church is located. The TV program is called "Around the Corner with John McGivern," and the Emmy-award-winning

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

Milwaukee - Srce Isusovo | Sacred Heart

host is John McGivern, who explores the towns and neighborhoods of Wisconsin on his weekly program.

He began filming and interviewing people from our parish in our church, where God's presence in our neighborhood was noted. Later in the kitchen, he put on an apron and tried his hand at making sarma, folding the fermented cabbage leaves around the meat filling. Still dressed in his apron, he interviewed one of our leading cooks, Mary Schauer, as she described Croatian cooking and how it is a community building block.

The whole visit took about an hour and a half, and will result in about a minute and a half in the program on Story Hill, when it is broadcast this winter. It will be interesting to see what is included in the show when it airs on TV and around the world via the internet.

■ Televizija u posjetu župi Srca Isusova

Hrvatska župa Presvetog Srca Isusova poznata je po dobroj hrani. Bilo da se radi o pečenoj janjetini, svinjetini i piletini na velikom župnom festivalu ljeti ili prodaji sarme u proljeće i jesen ili hrvatskoj povitici u božićno doba, ljudi oko grada Milwaukee znaju doći do župe zbog dobre hrane. Uskoro će ljudi širom države Wisconsin moći vidjeti ovu župnu tradiciju i na javnoj televiziji ove države.

U srpnju je televizijska ekipa došla u župu radi snimanja emisije koja je usredotočena na sadio grada Story Hill, mirni kutak Milwaukee-a u kojem se nalazi crkva Sacred Heart. Televizijski program nazvan je „A Corner with John McGivern“, a domaćin nagrađivanog Emmyja je John McGivern, koji u svom tjednom programu istražuje gradove i četvrti Wisconsin.

Počeo je snimati i intervjuirati ljude iz naše župe u našoj crkvi, a kasnije u kuhinji obukao je pregaču i pokušao napraviti sarmu, savijajući kupusovo lišće u mljeveno meso. Još uvijek odjeven u pregaču, intervjuirao je jednu od naših vodećih kuharica, Mariu Schauer, koja je opisala hrvatsko kuhanje i kako je to veza koja gradi zajednicu.

Cijeli posjet trajao je oko sat i pol, a rezultat će otprilike minutu i pol u programu kad se emitira ove zime. Bit će zanimljivo vidjeti što je uključeno u emisiju koju će osim televizije i putem Interneta moći vidjeti cijeli svijet.

■ Meeting Jesus in the Blessed Sacrament

Our Parish family rejoices each year as more young people come to know Jesus in His Eucharistic presence.

The children, their families and teachers prepared well for this First Communion, learning how Jesus is present to them in the Holy Communion the same way that He is present in Heaven, with His Body, Blood, Soul and Divinity.

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

Milwaukee - Srce Isusovo | Sacred Heart

Meeting Jesus in the Blessed Sacrament: First Communion at Sacred Heart

At the First Communion Mass, they renew their baptismal promises, while holding little candles lit from the Paschal candle in order to be reminded how they were enlightened by Christ at baptism. They hear the Eucharistic prayer during which bread and wine are transubstantiated into the Body and Blood of Christ. They commune with Our Lord for the first time. After Communion, they formally receive the Brown Scapular of Our Lady of Mt. Carmel, and they are consecrated to Our Lady.

May they continually respond with generous love to the presence of Our Lord and Our Lady in their lives!

■ Susret s Isusom u Presvetom sakramentu

Župna obitelj se raduje svake godine jer sve više mladih ljudi upoznaje Isusa u njegovoj euharistijskoj prisutnosti.

Djeca, njihove obitelji i učitelji dobro su se pripremili za ovu Prvu pričest, učeći kako je Isus nazočan u svetoj pričesti na isti način na koji je on prisutan na Nebu, svojim tijelom, krvlju, dušom i božanstvom.

Obnovili su svoja obećanja krštenja, držeći male svijeće upaljene od pashalne svijeće kako bi se podsjetili da ih je Krist prosvijetlio prilikom krštenja. Nakon pričesti, službeno dobivaju smeđi škapular Gospe Karmelske i oni se posvećuju Gospi. Neka oni odgovore velikodušnom ljubavlju na prisutnost Gospodina i Majke Marije u njihovim životima!

Joe Langfeld teaches us in our Parish Hall how to safeguard our right to follow our Catholic faith in times of vulnerability.

■ Know how to protect your rights when sick and weak

Science and religion meet in a dynamic way in the field of health care. The technology of medical science is always racing ahead. Governmental policies and economic pressures also change rapidly. Catholics seeking to follow sound religious ethics in caring for vulnerable loved ones need help understanding this dynamic situation. Otherwise, the secular world may pressure us into unknowingly choosing wrong paths for our loved ones' care.

To help us use Catholic ethical principles, our parish had talks in June and September by Joe Langfeld, the executive director of Human Life Alliance. HLA, based in Minnesota, has a worldwide ministry distributing understandable

pamphlets and booklets featuring Catholic ethical principles, especially in the medical field. This material can be accessed and ordered on their website: www.humanlife.org He presented talks to help prepare us to wisely handle situations involving hospice care, healthcare power of attorney choices, and many cutting-edge topics on trends in caring for the medically vulnerable. The HLA booklets "informed" and "Imposed Death" were eye-opening.

Among many surprising facts were that parents are often denied the right to make medical decisions for a comatose adult child injured while away at college. Instead the hospital makes the decisions as it sees fit. Langfeld urges adult students and parents to sign documents

designating the parents as healthcare power of attorneys if the adult child is incapacitated. Even spouses need to sign such forms for each other. Langfeld cautions to leave power of attorneys entirely free to follow Catholic principles. So-called "living wills" often have dangerous options that can legally prohibit the use of feeding tubes, for example, even when they are morally and medically called for.

The attendees were grateful to the parish's Respect Life Committee for sponsoring the talks. Also helpful were Pro Life Wisconsin's Protective Power of Attorney for Health Care forms, which do not contain bad options that are in the commonly available "living will." Whether we are the patients or caring for loved ones, knowing more helps protect the rights of the weak and vulnerable patient.

■ Prava bolesnika i slabih

Znanost i religija na dinamičan način susreću se u području zdravstvene zaštite. Tehnologija medicinskih znanosti uvijek ide naprijed. Vladine politike i gospodarski pritisci također se brzo mijenjaju. Katolicima koji žele slijediti zdravu duhovnu etiku u skrbi za ranjive voljene osobe potrebna je pomoć u razumijevanju ove dinamične situacije. Inače, sekularni svijet može nas pritisnuti da nesvjesno odaberemo krive staze dok se brinemo za najbliže.

Kako bismo pomogli u korištenju katoličkih etičkih načela, u župi Srca Isusova predavanja je održao Joe Langfeld, izvršni direktor Saveza za ljudski život. HLA sa sjedištem u Minnesoti ima svjetsku udrugu koja dijeli knjižice s katoličkim etičkim načelima, posebno na medicinskom polju. Ovaj material je dostupan i na njihovoj web stranici: www.humanlife.org

Predstavio je teme kako bi nam pomogao da se pametno nosimo sa situacijama koje uključuju skrb u hospicijama, prava punomoćnika i mnoge najsuvremenije teme o trendovima skrbi o medicinski ugroženima. Knjižice HLA su zaista bile toliko informativne da su mnogima otvorile oči

Među mnogim iznenađujućim činjenicama bilo je to što se roditeljima često uskraćuje pravo donošenja medicinskih odluka za komatozno odraslo dijete ozlijeđeno dok je daleko o doma, na studiju. Umjesto toga, bolnica donosi odluke onako kako smatra da treba. Langfeld poziva odrasle studente i roditelje da potpišu dokumente koji roditelje određuju kao ovlaštene za zdravstvenu zaštitu ako je odraslo dijete nesposobno. Čak i supružnici moraju međusobno potpisati takve obrasce. Langfeld upozorava da će odvjetnici ostaviti potpunu slobodu da slijede katoličke principe. Prisutni su bili zahvalni župnom odboru za poštivanje života koji je organizirao ovo predavanje.

West Allis

St. Augustine

The season of autumn, as the other seasons of the year, has a life of its own. Less daylight, cooler temperatures and falling leaves! A transition from summer to winter! Our Church calendar has two feasts during autumn which celebrate the great time of transition in life; from life in this world into life in heavenly glory. One is in early autumn and then one in mid-autumn.

The Feast of St. Francis of Assisi has a special Eve -the transition of Francis from life in this world into a new way of seeing God. This is

celebrated on the Eve of the Feast since Francis died as the sun was setting on October 3rd, 1226. Here at St. Augustine we solemnly celebrated this traditional Franciscan service, Transitus. The entire service spoke of transition; darkness to light, grace to glory, the now to the beyond. The theme of the homily captured the message of Francis that all creation gives praise to God; Francis himself vocalized this in his Canticle of Creation.

The Cathedral in San Francisco, California is St. Mary's; some are surprised that it is not St. Francis. However, even a

statue or picture of Francis is not necessary; the message, the very self, of Francis is etched into the architecture itself. Looking upward from all areas of the cathedral one sees four elongated windows extending upward to the center of the tower; one yellow representing air, one blue representing water, one red representing fire and one green representing the growth from the earth. At the center top they together blend into a royal gold. "Be praised, my Lord, through Brother Wind and though air and cloud and all weather.... Be praised, my Lord, through Sister Water, precious and pure....

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

West Allis - St Augustine

Be praised, my Lord, through Brother Fire.... Be praised my Lord, through Sister Mother Earth, who produces diverse fruits with colorful flowers and herbs...." (Canticle of Creation). As the community of the faithful gathers for the Eucharistic Sacrifice offered to God who is beyond all creation, the faithful are enveloped by creation itself which Francis praised so insightfully as proclaiming the mystery of Christ.

On the day of The Commemoration of All the Faithful Departed, November 2nd, the community especially focused attention on the deceased of the parish. The two Books of the Deceased were solemnly enthroned; the first entry being in January of 1929 and the latest in October of 2019. The names of the thirteen parishioners who died during the past year were written on four scrolls in the shrine of the deceased in the back of the church. As their names were proclaimed, a

St. Augustine parishioners enjoying food together

relative or friend came forward to light a small candle around the paschal candle in their memory. Ascending incense spoke of the deceased being gathered into the mystery of Christ who died and was raised into glory.

After both of these autumn celebrations the community

gathered downstairs in our Heritage Hall for socializing and sharing in refreshments. Both feasts fit so well into the autumn season, and this same season gives a natural setting for remembering the deceased.

Montreal

Sv. Nikola Tavelic

■ Mladifest u Montrealu

U Montrealu je, od 27. do 29. rujna, održan sedmi 'Mladifest - susret hrvatske katoličke mladeži Sjeverne Amerike, na kojemu je oko 150 mladih iz hrvatskih župa i zajednica diljem Kanade i SAD-a slavilo svoju vjeru i njegovalo zajedništvo u Isusu Kristu. Geslo susreta je bilo: „Još se do krvi ne oduprijeste u borbi protiv grijeha”.

Susret su svojim predavanjima i nagovorima ispunili gosti koji su na zanimljiv način govorili o aktualnim temama. Salezijanac don Damir Stojić, studentski kapelan u Zagrebu, odrastao u Torontu, govorio je o putevima vjere i obraćenja. Matt Fradd, jedan od najpopularnijih katoličkih

govornika iz SAD-a, je na humorističan, ali također i izazovan način, svjedočio o svom iskustvu u pomaganju onima koji su duhovno zarobljeni raznim ovisnostima, osobito pornografijom. U programu je sudjelovala i Chantal Laure Fanéus, koja se napose obratila djevojkama.

Mladifest su animirali članovi zajednice 'Nova Eva' iz Zagreba. Uz mnoge aktivnosti tijekom ovog duhovnog vikenda, predvodili su slavljenje i pjevanje na susretu i pobrinuli se za snažan duhovni ugođaj.

Uz molitvu, nagovore i predavanja, slavljenje Gospodina, klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramentu, susretanje i upoznavanje novih ljudi, mnogi su doživjeli svježinu i ljepotu vjere na drugačiji način, u zajedništvu s drugim mladim Hrvatima. Brojna su svjedočanstva mladih koji su na Mladifestu doživjeli promjenu života potaknuti snažnim duhovnim iskustvom.

Hvala svima koji su na bilo koji način pomogli u organizaciji Mladifesta, osobito onima koji su pružili gostoprimstvo mladim sudionicima u svojim obiteljima ili im bili na usluzi, na bilo koji način. Sljedeći Mladifest održat će se 2020. godine u Chicagu, savezna država Illinois, SAD.

■ Nova školska i vjeronaučna godina u Hrvatskoj školi

Hrvatska škola 'Kraljica Mira u Montrealu je započela sa svojim radom u subotu 5. listopada. Novu školsku i vjeronaučnu godinu smo započeli u crkvi. Nakon zajedničke molitve, roditelji i djeca su dolazili do oltara da bi primili Božji blagoslov. Rasti u ljubavi prema Bogu i našoj hrvatskoj baštini, je prilično teško bez Božje pomoći. Lijepo je učiti hrvatski jezik, povijest i kulturu kroz igru, ples, vjeronauk, čitanje, pisanje i razne druge aktivnosti, svake subote - a sve to u prijateljskom ozračju.

“Sveti Nikola Tavelicu moli za hrvatski narod”

■ Godišnji crkveni banket

Naš godišnji crkveni banket je jedan od najvažnijih događaja svake jeseni jer okuplja sve članove misije uz ukusno domaće jelo i veselu zabavu. Tako smo i ovogodišnji crkveni banket, održan u subotu 26. listopada, proveli u lijepom raspoloženju. Na banketu su nas zabavljati ‘VIS Croate’ iz Ontaria.

Tradicionalno se za crkveni banket ne prodaju ulaznice, nego svatko dadne svoj novčani dar prema svojim mogućnostima. Zahvalni smo na svim dobrovoljnim priložima koji nam pomažu da nastavimo unaprjeđivati naše hrvatsko i katoličko središte.

■ „General“ u Montrealu

Nakon župnog ručka u nedjelju 3. studenoga, u našoj crkvenoj dvorani je bio prikazan film “General”, redatelja Antuna Vrodoljaka. Film je pobudio veliko zanimanje u našoj zajednici. Film je započeo scenama iz 2005. godine kada

je uhićen general Ante Gotovine, jedan od najistaknutijih zapovjednika u Domovinskom ratu. Zbog vojnog iskustva i sposobnosti, Gotovina je napredovao do čina generala, poslije čega je zapovijedao vojnom operacijom Oluja. Optužen za ratni zločin, general Gotovina je u Haagu proveo 7 godina, da bi 2012. godine bio proglašen nevinim. Kraj filma je probudio sjećanja i snažne emocije kod mnogih prisutnih, tako da se razgovor nastavio i dalje. Zahvaljujemo Kanadsko-hrvatskoj gospodarskoj komori iz Toronta na pomoći prilikom organizacije prikazivanja filma.

■ Proslava sv. Nikole Tavelića

U nedjelju 17. studenoga naša zajednica je proslavila svog zaštitnika sv. Nikolu Tavelića, te također i 40 godina života naše misije na sadašnjem mjestu - 4990 Place de la Savane. Svečanu sv. misu je predslavio fra Stipe Renić, naš novi župnik. U homiliji je fra Stipe istaknuo da je sv. Nikola Tavelić, svojim životom i mučeničkom smrću, snažno posvjedočio da je lijepo biti Isusov učenik. I danas su nam potrebni takvi svjedoci. Potrebni su nam ljudi u našoj sredini koji nam mogu pokazati da se isplati izići iz sebe i slijediti Krista; oni koji su spremni žrtvovati sebe iz ljubavi prema drugima. O takvim nesebičnim ljudima govori nam i životna priča naše montrealске misije.

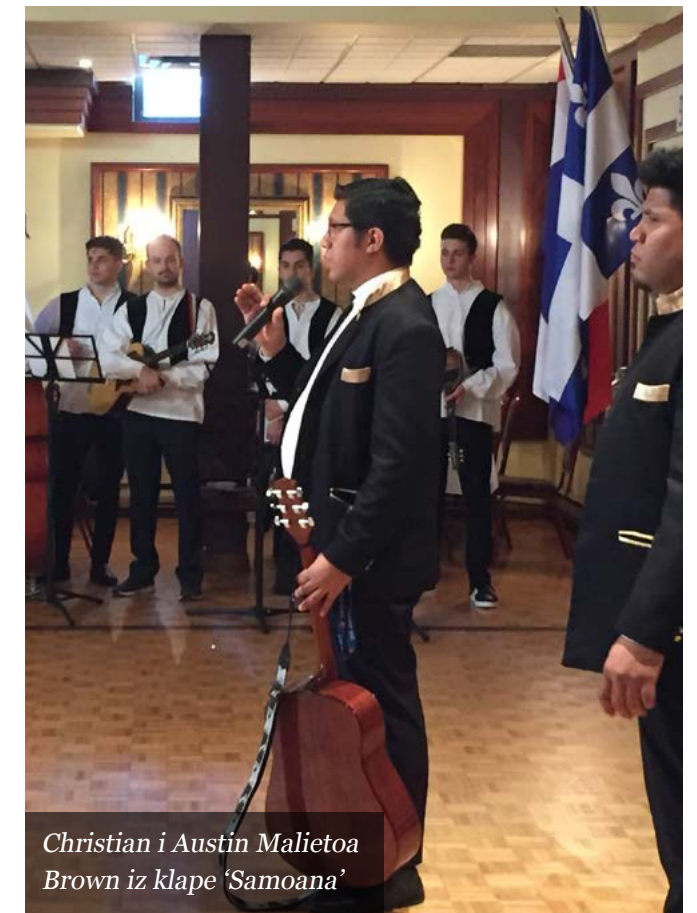

Već od 1938. godine hrvatski svećenici su povremeno dolazili u Montreal i pokušavali okupljati zajednicu. Prvi stalni svećenik za montrealске Hrvate je bio fra Serafin Vištica, koji je došao u Montreal u travnju 1960. godine. Hrvatska misija se osamostalila 1963. godine. Iste godine su kupljene i blagoslovljene misijske prostorije na Masson ulici, koje su služile kao prva hrvatska crkva u Montrealu. Od 1973. godine sv. misa se slavila kod časnih sestara na 1025 Mont Royal Blvd. Za župnikovanja fra Ivana Bradvice kupljeno je novo zemljište na kojem je izgrađeno Hrvatsko središte: crkva, dvorana i župna kuća s popratnim prostorijama za Hrvatsku školu. U nedjelju 11. studenoga 1979. godine zajednica se oprostila od časnih sestara koje su nam davale svoju crkvu na uporabu i gdje smo sve to vrijeme bili s ljubavlju primani. Nakon blagoslova s Presvetim Sakramentom, povorka je krenula preko brda Mont Royal prema novoj crkvi. Mnoštvo svijeta je čekalo pred crkvom. Graditelj Rudolf Komšić predao je ključ od ulaznih vrata predsjedniku crkvenog odbora Ivanu Lipiću, a on fra Ivanu Bradvici. Oni koji su bili prisutni svjedoče da sav svijet nije mogao stati u crkvu. Lijepo je prisjetiti se takvih trenutaka i Bogu zahvaliti na milosti da imamo mjesto koje je naš duhovni dom.

Nakon misnog slavlja u crkvi, uslijedio je ručak i program u crkvenoj dvorani. Nastupali su djeca hrvatske škole “Kraljica mira”, mladi iz folklorne grupe “Kardinal Alojzije Stepinac”, te naši gosti

iz daleka: Christian i Austin Malietoa Brown iz klape ‘Samoana’ sa Novog Zelanda. Njihovo pjevanje hrvatskih pjesama, srdačnost i ljubav prema hrvatskoj kulturi je snažno dirnulo sve prisutne - djecu, mlade i odrasle. Mnogi su i zaplakali od oduševljenja što su dvojica mladića, pripadnika naroda s otoka Samoa na Tihom oceanu, odraslih na Novom Zelandu došli u Montreal pjevati na hrvatskom jeziku.

Proslavi blagdana sv. Nikole Tavelića su se, uz ostale goste, pridružili i Diana Štrkalj, konzulica i diplomatska savjetnica u veleposlanstvu Republike Hrvatske u Ottawi; te vlč. Pierangelo Paternieri, ravnatelj ureda za kulturne zajednice montrealске nadbiskupije.

Christian i Austin Malietoa Brown iz klape ‘Samoana’

St. Louis

Sv. Josip

■ Devetnica na čast Vel. Gospe

bila je u našoj crkvi od 6 - 14. kolovoza 2017 s početkom u 6,30 sati navečer. Nakon devetnice slavila se sv. Misa s jednim duhovnim nagovorom.

■ Novena for the Assumption of the Blessed Virgin Mary

was held from August 6th - August 14th, 2019 in the evening from 6:30 – 7:00. The Holy Mass was celebrated right after the Novena. U novoj dvorani Hrvatske župe Sv. Josipa u St. Louis-u je 10.kolovoza 2019 održana peta godišnjica druženja Hrvatske mlade Tamburice iz St. Louis-a. Za ovaj koncert nastupilo je nekoliko tamburaških sastava. Sve je bilo svečano i uspješno organizirano. Hvala svima za pomoć i suradnju.

■ St. Louis Croatian Jr. Tamburitians

sponsored their fifth annual social. The event was held on August 10, 2019, in the new parish hall. Music was provided by several tamburitza bands. Food and beverages were available to purchase. The evening was successfully organized. Thank you all for your help and cooperation.

■ Veliku Gospu

slavili smo 15. kolovoza 2019. Velika Gospa je zapovijedni blagdan. Svetu Misu slavili smo u 7,00 sati na večer.

■ Feast of the Assumption of our Lady,

a holy day of obligation, was celebrated on August 15,2019 at 7,00 PM.

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

St. Louis - Sv Josip | St. Joseph

■ Hrvatski Dan- drugi župni piknik:

25.kolovoza 2019. Hvala svima koji su nam pomogli svojim radom, darovima i nazočnošću na pikniku i proslavi Hrvatskog dana. Sve je teklo glatko jer su radnici i radnice radili odano i požrtvovno. Hvala vam i od Boga nagrada. Hvala također Hrvatskoj tamburici i „Staroj babi“ koji su lijepo zabavljali sudionike svojim sviranjem i pjevanjem.Hvala svima na pomoći i suradnji.

■ Croatian Day- Homecoming Picnic:

August 25th,2019: We thank all parishioners and friends who in any way contributed to the great success for our Croatian Day and Homecoming Picnic. A special word of thanks to all the workers who donated their time, work, supplies, and energy for the picnic. We are grateful to our Croatian Jr. Tamburitians and to „Stara Baba“ for their beautiful music. Thank you everyone for your help and cooperation.

■ Tamburaški sastav Ravnica

iz Osijeka je 18.rujna 2019 u novoj dvorani Hrvatske župe Sv. Josipa u St. Louis-u imao svoj uspješan nastup u prisustvu većeg broja župljana i prijatelja župe. Sve je bilo uspješno i dobro organizirano. Hrvatska bratska zajednica je bila organizator gore spomenutog koncerta. Svima velika hvala na pomoći i suradnji.

■ The Tamburitza Band, Ravnica

from Osijek, had a successful performance in the presence of the parishioners and friends of St. Joseph Croatian Parish.Ravnica performed in St. Louis on September 18, 2019, in the new hall. This event was successful and well organized. The Croatian Fraternal Union organized the Ravnica concert. Thank you all for your help and cooperation

■ Pastoralni sastanak hrvatskih svećenika i časnih sestara iz Sjeverne Amerike i Kanade

od 14- do 17-og listopada mjeseca u Hrvatskoj župi Sv. Josipa u St. Louis-u imali smo pastoralni sastanak hrvatskih svećenika i časnih sestara iz Sjeverne Amerike i Kanade. Svećenika je bilo 17, a časnih sestara 6. Sastanak je bio uspješan u svakom pogledu. Hrvatski svećenici i časne sestre, iskreno, zahvaljuju našoj župi na lijepom i prijateljskom dočeku. Velika i iskrena hvala našim župljanima koji su radili, dobrovoljno i uspješno, u kuhinji, koji su posluživali kod objeda, koji su radili za barom, koji su donijeli svoje domaće kolače, koji su dolazili u crkvu na sv. Misu, članovima crkvenog zbora koji su tri večeri pjevali za vrijeme sv. Mise i našim župljanima koji su dovozili i odvozili svećenike i časne sestre od aerodroma do hotela i od hotela do crkve i od crkve do aerodroma. Svima velika hvala na pomoći i suradnji.

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

St. Louis - Sv Josip | St. Joseph

■ The pastoral meeting of Croatian priests and nuns from North America and Canada

was held at St. Joseph Croatian Parish in St. Louis on October 14th until the 17th of 2019. Seventeen priests and six sisters attended the meeting. This event was a success in every respect. The Croatian priests and nuns extend sincere thanks to our parish for a warm and friendly welcome. To our parishioners who worked, voluntarily and successfully: in the kitchen, serving meals, bringing their own homemade cakes, cleaning, at the bar, setting up, serving drinks, and closing the bar, attending Holy Mass, and the choir members singing during the masses, driving the priests and nuns from the airport to the hotel, from the hotel to the church, and from the church to the airport, the church thanks you all for your help and cooperation.

■ Sudionici pastoralnog sastanka

Č.s. Lidija Banožić, Hrvatska katolička župa Sv. Ćirila i Metoda, New York, New York, USA.

Fra Stephen Bedeniković, Hrvatska katolička župa Sv. Srca Isusova, Chicago, USA.

Vlč. Mate Bižaca, California, USA.

Vlč. Zvonko Blaško, Hrvatska katolička župa Sv. Pavla, Cleveland, Ohio, USA.

Vlč. Zvonimir Ćorić, Hrvatska katolička župa Sv.

Ante, Los Angeles, California, USA.

Č.s. Smiljana Delonga, Hrvatska katolička župa Presvetog Trojstva, Oakville, Ontario, Canada.

Č.s. Matija Filipović, Hrvatska katolička župa Sv. Franje Asiškoga, Windsor, Canada.

Č.s. Izabela Galić, Hrvatska katolička župa Sv. Ćirila i Metoda, New York, New York, USA.

Pater Ivan Gerovac, Hrvatska katolička Misija, San Pedro, California, USA.

Vlč. dr. Mladen Horvat, Hrvatska katolička župa Naše Gospe Kraljice Hrvata, Toronto, Canada.

Fra Jozo Grubišić, Hrvatska katolička župa Sv. Leopolda Mandića, London, Ontario, Canada.

Č.s. Marija Ivić, Hrvatska katolička župa Sv. Franje Asiškoga, Windsor, Ontario, Canada.

Vlč. Vedran Kirinčić, Hrvatska katolička Misija, Astoria, New York, USA.

Vlč. Dinko Kolmar, Hrvatska katolička župa Sv. Leopolda Mandića, Ottawa, Ontario, Canada.

Vlč. dr. Tomislav Markić, voditelj pastoralnog sastanka, Zagreb, Republika Hrvatska.

Fra Antonio Musa, Hrvatska katolička župa Sv. Jeronima, Chicago, USA.

Fra Stjepan Pandžić, Hrvatska katolička župa Sv. Josipa, St. Louis, USA.

Fra Nikola Pašalić, Hrvatska katolička župa Sv. Ćirila i Metoda, New York, New York, USA, delegat za USA..

Vlč. Ilija Petković, Hrvatska katolička župa Presvetog Trojstva, Oakville, Ontario, Canada.

IZ ŽUPA | FROM OUR PARISHES

St. Louis - Sv Josip | St. Joseph

Vlč. Marko Štefanac, Hrvatska katolička župa Svetog Križa, Hamilton, Ontario, Canada.

Vlč. Domin Vladić, Hrvatska katolička župa Majke Božje Bistričke, Calgary, Alberta, Canada.

Msgr. vlč. Ivan Vukšić, Hrvatska katolička župa Presvetog Trojstva, Oakville, Ontario, Canada, delegat za Kanadu.

■ Listopadsku pobožnost na čast Blažene Djevice Marije

smo imali svaku večer od 6,30 – 7,00 sati. Nakon ove pobožnosti slavili smo sv. Misu s nakanom da nam Bog po zagovoru Blažene Djevice Marije bude u pomoći u našem svakidašnjem životu i radu.

■ October Devotions in honor of the Blessed Virgin Mary

we had every evening from 6,30 to 7,00PM. After this devotion we celebrated Holy Mass with the intention that our Almighty God through the intercession of the Blessed Virgin Mary may help us in our everyday life and work.

ARE YOU CALLED TO BE A FRANCISCAN?

The Lord needs you, the needy
world is waiting for your love and
service! "Christ has no body but
yours, no hands, no feet on earth
but yours."

Želiš li poći Franjinin putem?
Želiš li ostaviti sve zbog Krista i
ljubavi?
Želiš li postati Kristova ruka, noga,
riječ, mudrost, svijetlo?
Franjevci će zajedno s Tobom na
taj put Ljubavi.
Gospodin poziva!

ŽELIŠ LI BITI FRANJEVAC?

TRAŽITELJ SMISLA!
BRANITELJ SIROMAŠNIH!
BRAT SVAKOM ČOVJEKU!

CROFRANCISCANS.COM
📞 773-536-0552 📱 CRO FRANCISCANS

Urednik/Editor:
Fra Jozo Grbeš, ofm
4848 S. Ellis Ave
Chicago, IL 60615
chicagoofm@gmail.com

Graphic Design & Art Direction
Ivan Ratkovic-Baric